

CSOKONAI

MAGAZIN

3. szám / 2026. tavasz

csokonaiszinhaz.hu

Benedekffy Katalin

Debrecen a második otthonom

Máthé András

Megörökíteni a pillanatot

Simor Ottó 100

János vitéztől Liliomig

A kortárs magyar dráma ünnepe

2026. FEBRUÁR 24. – MÁRCIUS 1.

február 24. (kedd)	13:00	MEGNYITÓ		Csokonai Fórum, Előcsarnok	i
	14:00	Csokonai Nemzeti Színház Debrecen: Romankovics Eda: NEM AKAROK FELNŐNI!	drámai házbuli / rendező: Madák Zsuzsanna	Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem	j 14
	16:00	CSOKONAI TÁRSALGÓ EXTRA	Beszélgetés a <i>Nem akarok felnőni!</i> című előadásról, moderátor: Juhász Anna irodalmár	Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	17:30	Exit Generáció – Jurányi: MÁR NEM ÁLMODOK VELÜK.	a gyermekvédelemről, valós beszámolók alapján / rendező: Farkas Ádám	Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem	j
február 25. (szerda)	10:00	Vojtina Bábszínház: Nagy Orsolya: SÁRKÁNYKIRÁLY	színháztermi előadás / rendező: Kovács Domokos	Vojtina Bábszínház, Kálvin tér, Színházterem görDESZKA	j 14
	10:00	Szegedi Nemzeti Színház: KÉK TESLA	részvételi színházi előadás / rendező: Tölggyfa Gergely, Kállai Ákos	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum görDESZKA	j 14
	12:30	SZAKMAI BESZÉLGETÉS		Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	16:00	BESZÉLGETÉS	a DESZKA díszvendégével, ifj. Vidnyánszky Attila színész-rendezővel, moderátor: Szirák Péter irodalomtörténész	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum szélDESZKA	i
február 26. (csütörtök)	17:30	Budapest Bábszínház: Krusovszky Dénes: AKIK MÁR NEM LESZÜNK SOSEM	monodráma / rendező: Dékány Barnabás	Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem	j 16
	20:00	Kolozsvári Állami Magyar Színház és Gyulai Várszínház: IFJÚ BARBÁROK	Bartók Béla és Kodály Zoltán életéből inspirálódva, Vecsei H. Miklós szövege és a társulat improvizációi alapján / rendező: Ifj. Vidnyánszky Attila	Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem	j 10
	10:00	Budapest Bábszínház: Varró Dániel: A SZOMJAS TROLL	Varró Dániel lehangoló humorú és nyelvezetű verses meséje / rendező: Cseri Hanna	Vojtina Bábszínház, Kálvin tér, Színházterem görDESZKA	j 6
	10:00	CSOKONAI RENDHAGYÓ IRODALOMÓRA	Beszélgetés a <i>Portugál</i> című előadásról, moderátor: Juhász Anna irodalmár	Csokonai Teátrum, Nagyszínpad szélDESZKA	i
március 1. (vasárnap)	11:30	SZAKMAI BESZÉLGETÉS		Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	15:00	CYBER CYRANO ÉS MÁS SZÍNDARABOK	SELINUNTE könyvbemutató a kötetet bemutatja: Sándor L. István, a Selinunte Kiadó vezetője, vendégek: Tasnádi István, a <i>Cyber Cyrano</i> szerzője és Madák Zsuzsanna, az előadás egyik rendezője	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum szélDESZKA	i
	16:00	ÁLMOK A DESZKÁN	Máthé András fotóművész kiállítása	Új Városháza Galéria szélDESZKA	i
	17:00	6SZÍN: Karsai Dániel – Szenteczki Zita – Bíró Bence: EGY TÖKÉLETES NAP	az életről, a halálról és más démonokról Karsai Dániel története nyomán / rendező: Szenteczki Zita	Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem	j

február 27. (péntek)	20:00	Kolozsvári Állami Magyar Színház: JANOVICS	Janovics Jenő életéből inspirálódva, Vecsei H. Miklós és Németh Nikolett szövege és a társulat improvizációi alapján / rendező: ifj. Vidnyánszky Attila	Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem	j
	10:00	Dante Casino: UTOLSÓ NYARUNK	színházi nevelési előadás	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum görDESZKA	j 16
	11:30	SZAKMAI BESZÉLGETÉS		Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	14:30	OIDIPUSZ VAGY KREÓN	Jelenkor könyvbemutató a kötetet bemutatja: Karsai György klasszika-filológus, az <i>Oidipusz vagy Kreón</i> egyik fordítója, moderátor: Gyürky Katalin	Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
február 28. (szombat)	15:45	CSOKONAI TÁRSALGÓ EXTRA	kötetbemutató felolvasószínházzal Kiss Csaba: <i>Rozetta és az üstökös</i> , moderátor: Juhász Anna irodalmár	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum szélDESZKA	i
	17:00	Csokonai Nemzeti Színház Debrecen: Egressy Zoltán: PORTUGÁL	tragikomédia / rendező: Béla Marcel	Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem	j 12
	20:00	Katona József Színház: Horváth Péter: JÓCCAKÁT	tragikomédia / rendező: Ascher Tamás	Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem	j 16
	10:00	Mesebölt Bábszínház: André Neves – Réder Ferenc – Fodor Orsolya TONO	bábjáték André Nevés képes mesekönyve alapján / rendező: Fodor Orsolya	Vojtina Bábszínház, Kossuth utca, Szabó Magda Pódiumterem görDESZKA	j 6
március 1. (vasárnap)	11:30	SZAKMAI BESZÉLGETÉS		Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	14:00	Ciróka Bábszínház: Gimesi Dóra: TÜNDÉRSZÉP ILONA ÉS ÁRGYÉLUS KIRÁLYFI	bábelőadás / rendező: Kovács Géza	Vojtina Bábszínház, Kálvin tér, Színházterem görDESZKA	j 6
	16:00	Trafó Kortárs Művészetek Háza - MASZK Egyesület - Szkéné Színház: Kárpáti Péter: TÉRKÉP A TÚLVILÁGRÓL	színházi előadás / rendező: Kárpáti Péter	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum	j 12
	18:00	Miskolci Nemzeti Színház: Zemplényi Attila – Kabai Lóránt: VASGYÁRI EKLÓGÁK	szcenírozott felolvasószínházi előadás / rendező: Fandl Ferenc	Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem	j
	20:00	Kosztolányi Dezső Színház: O. Horváth Sári: BOLOND VILÁG, AVAGY THE MARX BROTHERS	a Marx testvérek életútjáról és családtörténetéről / rendező: Béla Marcel	Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem	j
22:30	BÉRLETSZÜNET	a Csokonai Színészzenekar koncertje	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum szélDESZKA	i	
március 1. (vasárnap)	10:00	Magyar Színház: Hajós Zsuzsa: EZERARCÚ	komplex színházi nevelési előadás / rendező: Hajós Zsuzsa	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum görDESZKA	j
	11:30	SZAKMAI BESZÉLGETÉS		Csokonai Fórum, Előcsarnok szélDESZKA	i
	15:00	Színház- és Filmművészeti Egyetem III. éves prózai színész osztálya, Osztályvezető tanárok: Ilja Bocsarnikovsz, Oberfrank Pál SZERETETT SZERETETNYELVÜNK	verbatim / rendező: Ilja Bocsarnikovsz	Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum szélDESZKA	i

Ingyenes program

Jegyek kaphatók a jegy.csokonaiszinhaz.hu oldalon vagy a Csokonai Nemzeti Színház jegypénztárában.

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

tartalom

SZÍNHÁZ

REFLEKTOR

„Debrecen a második otthonom” | Interjú Benedekffy Katalinnal **6**

PROGRAM+

Ajánló **10**

FŐSZEREPBEN

Megörökíteni a pillanatot | Máthé András **12**

REFLEKTOR

Díjeső | Donkó Imre, Madák Zsuzsanna, Pál Hunor **16**

HOBBI

A színházon túl | Edelényi Vivien, Mercs János, Nagyidai Gergő **19**

MŰHELY

Karakterek színpadra szabva | Ádám Lili, Kiss Rebeka **20**

MAGAZIN

Bemutató | Hegedűs a háztetőn **23**

CO-OP

Az operabeavatónak csak nyertesei vannak | Vranycz Artúr **24**

HANG

„Az éneklés egyszemélyes pálya” | Wagner Lajos **26**

TÁNC

Tenger nélkül is otthon | Fernando Gabriel Luis **30**

REFLEKTOR

„Szeretném minél több műfajban kipróbálni magam” | Komlódy Márk **32**

KÖZTÉR

Értünk | Madák Zsuzsanna **34**

KITEKINTŐ

Simor Ottó 100 **36**

ZENE

REFLEKTOR

„Kifogyhatatlan kincsestár” | Interjú Szabó Marcell-lel **38**

PORTRÉ

Rímel-e egymásra Dvořák és Bartók? | Interjú Madaras Gergellyel **42**

PROGRAM+

Ajánló **45**

BÁBSZÍNHÁZ

PROGRAM+

Ajánló **46**

MŰHELY

Vitéz László teleportáló paravánja **47**

PORTRÉ

Igazi maximalista és elhivatott csapatjátékos | Hajdu Péter **48**

6

Benedekffy Katalin
Fotó: Gálos Mihály Samu

12

A cselédek
Fotó: Máthé András

32

Komlódy
Márk | Para
Fotó: Éder Vera

impreszum

A Csokonai magazin a Csokonai Nemzeti Színház Debrecen lapja.

Igazgató: dr. Vadász Dániel

Kommunikációs és értékesítési vezető: Marosán Gréta

Marketing asszisztens: Kovács Rebeka

Felelős kiadó:

Papageno Consulting Kft. – Zsoldos Dávid

Főszerkesztő: Rajkó Anna

Korrektúra: Szemők Ildikó

Tervezőszerkesztő: Komenda Krisztina

Közreműködők:

Bazylák Judit, Gömbös Zsófia,

Kalász Ákos, Marton Éva,

Mesterházi Gábor,

Papp Tímea, Szabó László,

Tuska Borbála, Ur Máté

A címlapon jelenet látható a János vitézből,
a fotót Gálos Mihály Samu készítette.

Nyomdai munkák:

Pauker Nyomda

1047 Budapest, Baross utca 11-15.

Felelős vezető:

Vértes Dániel

ISSN 3094-3221

Hirdetésfelvétel:

sales@papageno.hu

Szerkesztőség:

magazin@papageno.hu

Terjesztés:

terjesztes@papageno.hu

Megjelenik: 2026. február 24-én.

Az esetleges műsorváltozásokért,
valamint az újságban megjelenő hirdetések
tartalmáért és a képek jogtisztaságáért a
kiadó nem vállal felelősséget.

A Csokonai magazint FSC® tanúsított felelős
erdőgazdálkodásból és egyéb ellenőrzött forrásból
származó anyagokból készült papírra nyomtattuk.

„DEBRECEN a második otthonom”

Benedekffy Katalin sokszínű, meghatározó művész. Szülőföldje, Székelyföld hitet és gyökereket, Magyarország szárnyakat adott neki álmai megvalósítására. Nagybátyja Kányádi Sándor Kossuth- és Prima Primissima díjas költő.

Szerző: Rác Ráchel

„Példát kell mutatni a fiataloknak és segíteni őket tehetségük kibontakozásában.”

Fotó: Dombóvári Judit

Művészeti tevékenységét rangos díjakkal ismerték el: 2014-ben az Erdélyi Közösségi Élet Kiválósága díjjal, 2018-ban Prima díjjal (zeneművészeti kategóriában), 2023-ban a Magyar Arany Érdemkeresztrel. Mindezek mellett a Magyar Művészeti Akadémia köztestületi tagja.

■ Mit jelentenek ezek az elismerések számodra?

A díjak hálával, örömmel, büszkeséggel töltönek el, megerősítenek abban, hogy az utamon vagyok, hogy minden nehézség ellenére volt értelme anno elindulni egy kicsi faluból és hinni az álmaimban. Ezeken túl óriási felelősséggel is járnak a kitüntetések. Azt erősítik bennem, hogy nem szabad hátradőlni, megállni, hanem még jobban kell teljesíteni, még többet bele kell fektetni a munkába. Ha a Jóisten megáldott tehetséggel, kötelességem szolgálni és tudásom legjavát adni az embereknek. Példát kell mutatni a fiataloknak és segíteni őket tehetségük kibontakozásában.

■ A debreceni Csokonai Nemzeti Színház különleges helyet foglal el a pályádon. Mesélsz erről?

Debrecen a második otthonom. Nagyon szeretem az itteni társula-

Viktória → Fotó: Gálos Mihály Samu

tot, a lelkesedést és a profizmust, amely lendületet ad a közösségnek. Anno a Pesti Magyar Színház elvégzése után a felkínált négy szerződésből a debreceni Csokonai Nemzeti Színházat választottam, mivel itt kezdőként négy főszerepet játszhattam egy évadban. Nagyon fontos emlék, hogy édesanyám és a magyartanárom is itt látott először színpadon, ami nagyon meghatározó volt számomra. Ezután a Budapesti Operettszínházba szerződtem, majd 2010-től elindult a klasszikus zenei időszakom a nemzetközi koncertekkel. Magyarországon az első operaszerepem ismét Debrecenhez köthető: Zerlinát játszottam a *Don Giovanniban*. Magyarországi karrier mellett a nemzetközi (amerikai egyesült államokbeli, kanadai, oroszországi, spanyolországi, ausztriai, izraeli, svájci) koncerttermekben is hallhatott a közönség. A zeneakadémia elvégzése után 2024-ben visszatértem Debrecenbe, ahol szerződést kaptam a szín-

háztól. Szakértelem és remek társulat van itt, öröm részt venni az itteni alkotómunkákban. Mint mindig, ezúttal is arra törekszem, hogy minél többet hozzak ki magamból, ezért dolgozom rendszeresen a mai napig is az énekmesztereimmel.

■ Nagyszerű előadások fémjelzik a debreceni Csokonai Nemzeti Színház-beli alkotói korszakod, például a *Gianni Schicchi*, a *Carmen*, a *János vitéz* vagy a *Viktória*. Van kedvenced?

A Viktória a szakmába, a színházba vetett hitemet hozta vissza. Novák Eszter rendező vezetésével a próbafolyamat igazi társulati munka volt. Sokat beszélgettünk a szerepről, a karakter megformálásáról. Csapatban, társulatban gondolkodtunk és dolgoztunk végig, elmélyülten. Kíváncsi volt arra, milyen lelki folyamatokat indít el bennem egy ilyen összetett szerep megformálása. Nagyon inspiráló volt ez az együttműködés, amely-

nek gyümölcsét a mai napig álló vastappsal jutalmazza a nézők.

■ Milyen Viktória karaktere? Mit üzen a ma emberének?

Viktória karaktere nagyon összetett. Élete szerelmét elveszítve hozzámegy egy talpig úriember diplomatához, akit tisztel, becsül és szeret. A nagyoperett műfajához hűen váratlanul felbukkan élete nagy szerelme, aki túlélte a háborút, és ez választás elé állítja Viktóriát.

Ismerje meg Benedekffy Katalint!

János vitéz → Fotó: Éder Vera

Fel meri-e, fel tudja-e vállalni az érzelmeit? Mer-e kockáztatni? Vállalja-e a bizonytalant, vagy marad egy kiegyensúlyozott, biztos házasságban, szerelem nélkül?

A biztosat adó köteléket vagy a mindent elsöprő szerelmet választja? A mai párkapcsolatokban is fontos kérdések lehetnek ezek. Ahhoz, hogy az ember fejlődjön, el kell hagynia a komfortzónáját. A döntés után persze egyáltalán nem biztos, hogy csak pozitív dolgok következnek, de mindenképpen elindul a változás és a fejlődés. Mindegy, hogy az ember hány éves, érdemes kilépni a komfortzónából, mert a változás meghozhatja a hön vágyott boldogságot. Az ember a lelke mélyén mindig érzi, hogy mi a helyes út.

■ **A Déryné Program KULTUP operabeavató előadóművésze, művészetpedagógusa vagy. Mi itt a legfontosabb misszió?**

Hiánypótló ez a program, bár Kodály országa vagyunk, mégis rendszeresen szembesülünk az- zal a ténnyel, hogy a fiatalok alig ismernek magyar népdalokat. Ezt az űrt igyekszünk pótolni a *Műfaj- keringő népdaltól az operáig* című készségfejlesztő programunkkal, amelyben éneklek népdalokat, operaáriákat, daljátékokot, de a musical sem hiányzik a palettáról. Játékosan, interaktív módon – drámapedagógus és zongorista kollégáimmal – bevezetjük őket a műfaji sokszínűségbe. Különleges élmény, amikor olyan fiatalok- nak adunk elő, akiknek bár ismeretlen ez a világ, de óra végére már együtt éneklünk, táncolunk, kinyílik a lelkük, sokszor elsírják magukat egy-egy dal vagy ária hallatán, és kedvet kapnak ahhoz is, hogy többet járjanak színházba, koncertekre. A mi felelősségünk, hogy kultúráját, hagyományait, gyökereit ismerő, tisztelő és szerető lesz-e a következő nemzedék!

JÁNOS VITÉZ

DALJÁTÉK

PREMIER
CSOKONAI TEÁTRUM
2026. JANUÁR 16.

ÁTDOLGOZTA ÉS ÚJRAHANGSZERELTE DÉNES ISTVÁN
RENDEZŐ: FEJES SZABOLCS

JÁTSSZÁK

Boncsér Gergely m.v. / Sándor Péter m.v. / Ódor Botond m.v. / Faluvégi Fanni / Nagy Kíra / Lévai Enikő m.v. / Molnár Levente m.v. / Bárti Fazekas Zoltán m.v. / Bőjte Sándor / Rendes Ágnes / Benedekffy Katalin / Oszvald Marika m.v. / Ujvárosi Andrea / Donkó Imre / Udvarhelyi Péter / Ürmössy Imre m.v. / Farkas Gábor / Orosz Miklós / Szabó Patrik Normen / Donkó Annamária / Kulcsár Boldizsár / Nagy Norbert m.v.

Díszlet- és jelmeztervező: Erkel László Kentaur | Dramaturg: Orosz-Bogdán Noémi | Vezényel: Dénes István, Mester Dávid | Koreográfus: Góbi Rita, Katona Gábor

Közreműködik a Kodály Filharmonikusok, a Csokonai Nemzeti Színház Énekkara, a Kodály Kórus, a Lautitia Kóruscsalád, a Medgyessy Ferenc Gimnázium tánctagozatos diákjai

Ügyelő: Horváth Ágnes | Sűgó: Rácz-Dihen Viktória | Rendezőasszisztens: Laczó Zsuzsanna

www.csokonaiszinhaz.hu

www.instagram.com/csokonai_szinhaz/

www.youtube.com/@CsokonaiSzinhazOFFICIAL

www.facebook.com/csokonaiszinhaz

www.tiktok.com/tag/csokonaiszinhaz

A 160 debreceni színház jubileumi évada

plakátterv: Kónya Ábel, Kentaur plakáttervnek felhasználásával

ANGOL FELIRATOS alkalmainkkal mindenki előtt megnyílnak a színház kapui

Black Comedy
Fotó: Éder Vera

Márciusban ismét több angol feliratos alkalmat tűzünk műsorra színházunkban, így a nyelv sem jelenthet akadályt közönségünknek.

Debrecenbe érkezve pezsgő és sokoldalú kulturális életbe vethetik bele magukat a látogatók. Fontosnak tartjuk, hogy ebben a színes kavalkádban mindenkit tárt karokkal köszöntsünk előadásainkon, ezért kapnak helyet műsorunkban minden hónapban angol nyelven feliratozott alkalmak is. Márciusban a *Black Comedy*, *A kripli*, a *Portugál* és *A Bábjátékos* tekinthetők meg feliratozva. Tökéletes lehetőség a kikapcsolódásra egy nemzetközi csoport számára, illetve az angol, vagy éppen a magyar nyelv gyakorlására. Részletekért látogasson el honlapunkra!

VIGYEN HAZA egy darabot a DESZKA Fesztivál történetéből!

Február 24-én tizenhatodik alkalommal tér vissza a DESZKA Fesztivál Debrecenbe, ahol ismét a kortárs magyar drámáé a főszerep.

Az ország legnagyobb kortárs színházi seregszemléje már közel két évtizede fordítja a cívisváros felé a határon innen és túli társulatok tekintetét. A fesztivál eddigi történetére a Csokonai Nemzeti Színház kiadványában tekintünk vissza:

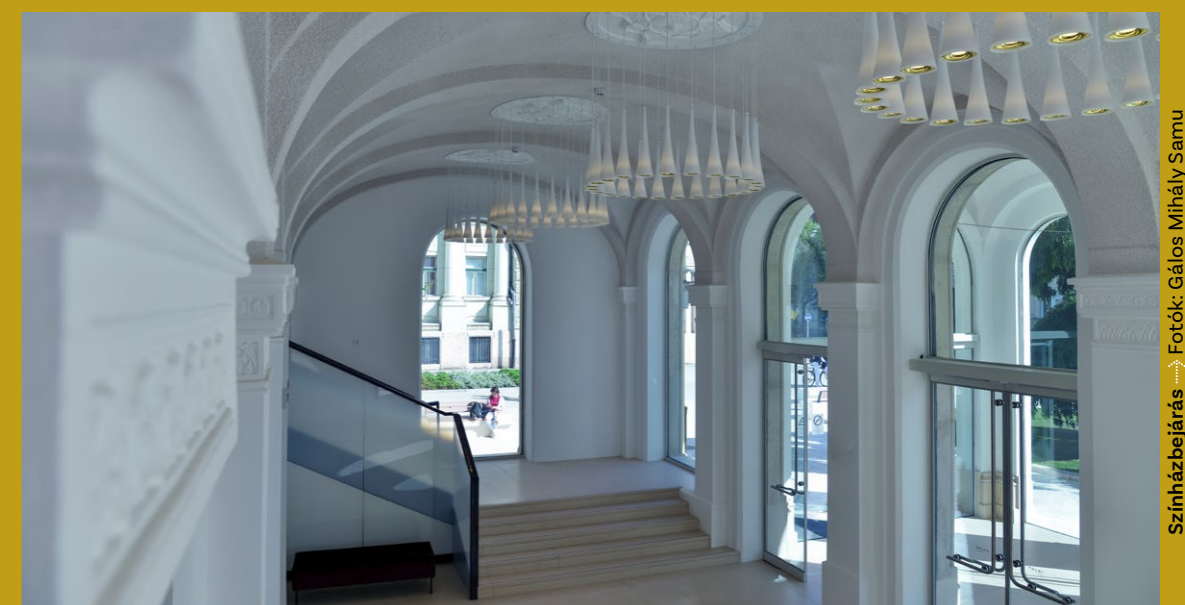

a: a XVI. DESZKA Fesztiválon is elérhető DESZKA Fesztivál - 15 év a kortárs magyar drámáért című kötetünk. Szerezze meg ön is különleges kiadványunkat, tekintünk vissza együtt a kezdetektől megtett útra!

ISMERJE MEG A CSOKONAI TEÁTRUMOT egy új oldalról!

Minden hónapban elérhető színházbejárásaink keretében a több mint százhatvan éves történelmi színházépület a közönség elől általában rejtett oldalát ismerhetik meg.

Vezetett sétáinkon munkatársaink – akik az évek során kívülről-belülről megismerhették a teátrum minden szegletét – engednek betekintést a színházi élet tereibe. Legyen szó a forgószínpad szerkezetéről, az öltözőkről, a rejtett csigalépcsőkről vagy a díszleteket rejtő, hatalmas termekről, mindenhol érdekességek és színházi legendák által kerülhetnek közelebb a Csokonai Nemzeti Színház történelméhez és modern mindennapjaihoz is. A körülbelül egyórás séták aktuális időpontjai a QR-kóddal megnyitható linken. →

Fotó: Éder Vera

Színházbejárás Fotók: Gálos Mihály Samu

Megörökíteni a pillanatot

Máthé András fotóművész ötven éve foglalkozik fényképezéssel. Kezdetektől fogva érdekelte a fényképezés művészi vonala. Majd negyven éve a Csokonai Nemzeti Színház fotósa. Először 2016-ban, *Álomkergetők* címmel mutatkozott be fotóival a színházban. Nagyméretű képeit a nézők is láthatják a felújított Csokonai Teátrum folyosóin, valamint a Csokonai Fórum falain.

Szerző: Gurubi Ágnes

Idén február 26-án a DESZKA Fesztivál részeként újabb kiállítása nyílik Máté Andrásnak az utóbbi évek eddig még nem kiállított színházi fotóiból, de találunk képeket a '90-es évekből is. A művész kedvenc képei között szerepelnek a Gradient Kortárs Balett (a Csokonai Színház új színfoltját jelentő táncmozgás) előadásairól készült alkotások. A tárlat címe **Álmok a deszkán**, helyszíne a debreceni Új Városháza Galéria.

Ablak előtt (1981) → Fotó: Máté András

A jó színházi fotó úgy örökíti meg a pillanatot, hogy elmélyíti azt. Sőt, olyan villanásait képes megmutatni egy-egy jelenetnek vagy színészi játéknak, amit a játékidő során, az idő rendes folyásában nem látunk, nem vagyunk képesek tudatosítani, vallja Máté András. A jó színházi fotó megragadja a lényegét, nem a szép

pózzról szól, hanem az érzelmi csúcspontot hozza közel a nézőhöz: egy tekintetet, egy mozdulatot, egy feszültséggel teli szünetet. Olyan pillanat, ami akkor is mesél, ha nem láttuk az előadást. Máté András érti a színház nyelvét. Tapasztalt színházi fotósként tudja, mikor nem szabad kattintani. Ismeri a ritmust, a drama-

2025 novemberében **Egy másodperc – majdnem életmű** címmel nagyszabású kiállításon mutatkozott be Máté András. A tárlat az idő, az ember és a pillanat különös kapcsolatát vizsgálja. Az egyetlen másodperc utalás arra, hogy ez a pillanatnyi idő akár egy egész élet lenyomatát is magában hordozhatja. A kiállításon a fotóművész munkásságának legjobb darabjai (táj, akt, elvontabb tárgyafotók) láthatók. A kiállított képekből könyv is készült.

Lucifer és Ádám küzdelme
→ Fotó: Máté András

turgiát, sejt, mikor jön az a másodperc, amikor minden összeér: fény, test, gesztus, tér. Képei hangulatot közvetítenek, nem csak információt. Hiszen a jó színházi fotó nem azt a kérdést teszi fel, ki van rajta, hanem hogy mit érez, hogy amikor a néző ránéz a képre, szinte hallja a csendet vagy a feszültséget.

Művészi hitvallásáról így fogalmaz egy korábbi interjúban: „Úgy gondolom, hogy a fotográfia nagyon fontos része a színházi létnek: a művészeknek az a dolga, hogy előadásokat hozzanak létre, nekem az, hogy képeket. Olykor panaszkodom, hisz szeretném ehhez mindig az ideális körülményeket megteremtteni.

Világvége hódolat Maxnak → Fotó: Máté András

A sors hihetetlen nagy adománya, hogy a szakmámon keresztül ilyen közegben dolgozhatok. Ez a munka hozta el a színház iránti szerelmet. Nagyon szeretem a színházat, de némi távolságot is tartok, ami arra jó, hogy kölcsönösen tiszteljük egymást, és ne is égessen meg. Érzékeny terület a színház, csak a legna-

gyobb elismeréssel tudok szólni az itt folyó munkáról. Hihetetlen, amit művelnek, akár a színpadon lévő művészekről van szó, akár a háttérmunkásokról: gyakorlatilag az életüket itt élik, és aki ezt belülről nem látja, nem is igazán érzékelheti. Köszönöm a színháznak, hogy lehetőségem van ebben a közegben dolgozni.”

Máté András 1954. június 23-án született Debrecenben, gyermekkorát Hajdúhadházon töltötte. 1972-től 1992-ig dolgozott a fényképész szolgáltatóiparban, elsősorban fotóriporterként, illetve műszaki fotósként. 1987-től a Csokonai Színház fotósa, 1993-ban a fotósok közül elsőként kapta meg a Debreceni Kultúrájáért díjat. 1993 és 2003 között Debrecen első magán-fotógalériájának, a Multi Fotó Galériának a művészeti vezetője, ahol több mint nyolcvan kiállítást mutattak be, többségében fiatal alkotók premfotóiból. 2007 óta vezeti a Debreceni Fotóklubot, amelynek tagjai között amatőrök és profi fotósok tizennyolc és nyolcvan év között egyaránt megtalálhatók. Céljuk a fiatal, fotográfia szerető fotósok szakmai segítése. Évente kiállításokon, pályázatokon mutatják be az új alkotásokat.

DÍJESŐ és sokszínűség a Csokonaiban

A Csokonai Színház művészei nemcsak a színpadon, hanem a közösségépítésben és a társművészetekben is maradandót alkotnak. A 2024/25-ös évadban Donkó Imre, Madák Zsuzsanna és Pál Hunor elkötelezett, alázatos, magas szintű munkáját is díjjal ismerték el.

Szerző: Gömbös Zsófia

Donkó Imre

2013-ban Francesca Provisi-onato tanítványaként végzett operaének szakon a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karán. A Csokonai Színház énekara-hoz 2007-ben csatlakozott, 2011-ben pedig már Zunigaként debütált a *Carmen* című előadásban. Pályája során énekelte már többek között Figaro és Papageno szerepét, a legtöbbször azonban Puccini-darabokban lépett színpadra: volt Vámtiszt, Schaunard, Sharpless, Sekrestyés, Betto di Signa és Marcello is. Több szerepével megfordult más neves vidéki színházakban, így a Miskolci, a Pécsi és a Győri Nemzeti Színházban is. A színház zenei tagozatán nyújtott kiemelkedő teljesítményéért és áldozatos munkájáért a 2025/26-os évadban Rubányi Vilmos-díjjal tüntették ki, amit hatalmas elismerésnek tart.

„Nagyon megtisztelő és egyben rendkívül felemelő érzés, hogy a díjazottak sorába tartozom. Egyszerre tölt el jóleső büszkeséggel, hogy a Csokonai Nemzeti Színház vezetői érdemesnek találtak eme kitüntetésre, ugyanakkor fokozott felelősséggel tartozom, hogy minden további munkámat legalább olyan színvonalon, de inkább magasabb szinten kell végeznem.”

Fotó: Máthé András

Madák Zsuzsanna

Színészi pályafutása a székesfehérvári Vörösmarty Színházban indult. Kezdet-től fogva sokoldalú alkotóként van jelen a színházi életben: táncosként, színész-ként, dramaturgként és rendezőként egyaránt dolgozott, kőszínházakban és füg-getlen társulatoknál. 2010 és 2018 között a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház színházi nevelési szakembere és drama-turgja volt. Az ő kezdeményezésére indult a színház ifjúsági programja, az országos hírű Tantermi Deszka, amelyet nyolc évadon keresztül vezetett. 2015 óta dolgozik vendégrendezőként a Csokonai Nemzeti Színházban, amelynek 2018 óta tagja. Számos gyerek- és ifjúsági előadást, illetve színházi nevelési előadást jegyez rendezőként, író-dramaturgként és színész-dramatanárként. A *Jeruzsálem* című előadással a 2017-es Gyermekek- és Ifjúsági Színházi Szemlén elnyerte a Magyar Teátrumi Társaság díját.

A Csanak József-díjat a *Nem akarok felnő-ni!* című produkció létrehozásában végzett munkájáért vehette át, amely az Ady Gim-názium tanulóival közösen, hosszú hónapokon át zajló alkotói folyamat eredményeként született meg. Elmondása szerint ez az előadás eddigi szakmai pályafutása egyik legkülönlegesebb darabjává vált, hiszen olyan elmélyült kutatást végeztek a fiatalokkal, amelyre professzionális színházi keretek között ritkán van lehetőség.

„A visszajelzés megerősít abban, hogy rendezőként és színházcsinálóként olyan együttműködések keressek, amelyek túlmutatnak a színház falain, és erősítik a város és a színház kapcsolatát.”

→ Fotó: Máthé András

Pál Hunor

Marosvásárhelyen szerzett diplomát, majd a Nagyváradi Állami Színházban kezdte meg színészi pályafutását. 2014-ben csatlakozott a debreceni Csokonai Nemzeti Színházhoz, majd egy kisebb kihagyás után 2023 óta ismét a társulatot erősíti. Játszott a *Nincstelenségben*, *A kripliben* és a *Godot-t várva* című darabokban is. A színészkedés mellett aktívan foglalkozik szobrászattal: fából faragott alkotásai közül kiemelkedik az a tízszerplős betlehemi szoborcsoport, amelyet Debrecen városa állított fel advent idején Rómában. A színház az idei évadban nyújtott magas művészi teljesítményét a Thália nyakkendője vándordíj odaítélésével ismerte el. Pál Hunor elmondta, számára a díj elsősorban a belé vetett bizalom megerősítését jelenti és egyfajta szakmai iránytűként is szolgál.

„A díj erőt ad a nehezebb alkotói folyamatokhoz, és emlékeztet arra, hogy a befektetett energia és az őszinte játék mindig célba ér. Megerősít abban a hitemben, hogy a közös alkotás ereje minden további munkám alapköve kell hogy legyen, és inspirál, hogy a jövőben is azzal az alázattal és kíváncsisággal lépjek színpadra, amellyel meg szolgálhatom a társulat és a közönség szeretetét.”

A színházon túl

Mit csinál a színész, ha épp nem játszik? Rovatunkban három társulati tag, Edelényi Vivien, Mercs János és Nagyidai Gergő különleges hobbijait mutatjuk be.

Szerző: Tuska Borbála

Edelényi Vivien tanítás, tai chi

Edelényi Vivien a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen oktat pedagógusokat, de emellett ő is képz magát: idén júniusban diplomázik a Debreceni Egyetem mentálhigiéné szakán. Szabadidejében önkéntes munkát is vállal, amelynek keretében szegregátumokban élő roma gyerekekkel tanul online. „Az önkéntesség egy létforma, egy hobbi. Lehetőség, hogy segíts másoknak, miközben saját magad is tudsz fejlődni.” Számára a színház az egyik legnemesebb hivatás, ezért is tartja fontosnak, hogy folyamatosan tágítsa az ismereteit. Szerteágazó tevékenységei mellett a mozgás sem hiányzik az életéből: húsz éve rendszeresen jár tai chi edzésekre.

Nagyidai Gergő judo

Nagyidai Gergő kilencéves korában kezdett el judózni, és sokáig nem is tudott volna elképzelni más utat magának, amíg a színjátszás rabul nem ejtette. „Mivel hosszú éveken át a fizikai teljesítményem csúcsra járatásával teltek a mindennapjaim, a judo abbahagyása után meg kellett találnom, hogy milyen formában vezethetem le az energiáimat.” Dolgozott mozgásszínházban és kaszkadóri munkát is vállalt, illetve elkezdett tanítani is. Később a brazil jiu jitsu és a Power Plate hozott számára új lendületet, de a judo iránti szerelem mindvégig megmaradt. Most edzőképzésre jár, hogy megfelelően elsajátítsa a szakmai alapokat. „Az a célom, hogy újraélesszem a judót Nyíregyházán” – avat be a tervébe.

Mercs János filmek, sorozatok

Mercs János színházi feladatai mellett filmekben és sorozatokban is szerepet vállal, többek között *A sakkverseny*, az *Utolsó idők*, illetve a *Most vagy soha!* című alkotásokban játszott. „Forgatáskor még inkább a rendező kezében van az ember, mint a színházban. És bár hasznosnak tartom, de magamat nem igazán szeretem visszanézni, mert nehezen fogadom el a végeredmény megmásíthatatlanságát. Csinálni azonban remek játék. Múltkor egy sorozatban egy rabló lehettem, amit igencsak élveztem. Kalapáccsal törtem szét üvegvitrineket egy ékszerboltban, aztán mivel a meneküléssel gondjaim akadtak, a rendőrök kifestettek az aszfaltra, megbilincseltek, és egy rácsos autóban zártam a történetemet” – meséli egyik friss élményét.

→ Fotó: Gálos Mihály Samu

→ Fotó: Zill fotó

Karakterek színpadra szabva

A jelmezek már azelőtt sokat elárulnak egy-egy karakterről, hogy azok egyáltalán megszólalnának, de a látványos összkép mögött hónapokig tartó, aprólékos szakmai munka áll. A Csokonaiban Kiss Rebeka és Ádám Lili jelmez kivitelezők feladata hidat képezni a tervezői álmok és a színpadi megvalósítás között.

Szerző: Gömbös Zsófia

Bár produkciónként változik, hogy mennyi időt igényel a szükséges jelmezek megalkotása, a legtöbb esetben a jelmezekért felelős csapat már hónapokkal a bemutató előtt munkához lát. „A darab koncepciójának megfelelően a tervező megálmodja az egyes karakterek kinézetét, amiről aztán egy átfogó megbeszélésen egyeztet egymással a kivitelező, a tervező, a varroda- és a jelmeztárvezető”

– meséli Rebeka hogyan is indul el ez az egyébként rendkívül összetett folyamat.

A terv elfogadását követően a kivitelezők megkezdik a megfelelő anyagok felkutatását, amelyekből mintákat válogatnak a tervező számára. A kész műhelyrajzok és a gondosan összeválogatott anyagok birtokában a munka átkerül a varrodába, ahol a tervek végre valódi, kézzel fogható formát öltenek. Ezen a ponton különösen fontos, hogy precíz rajzot

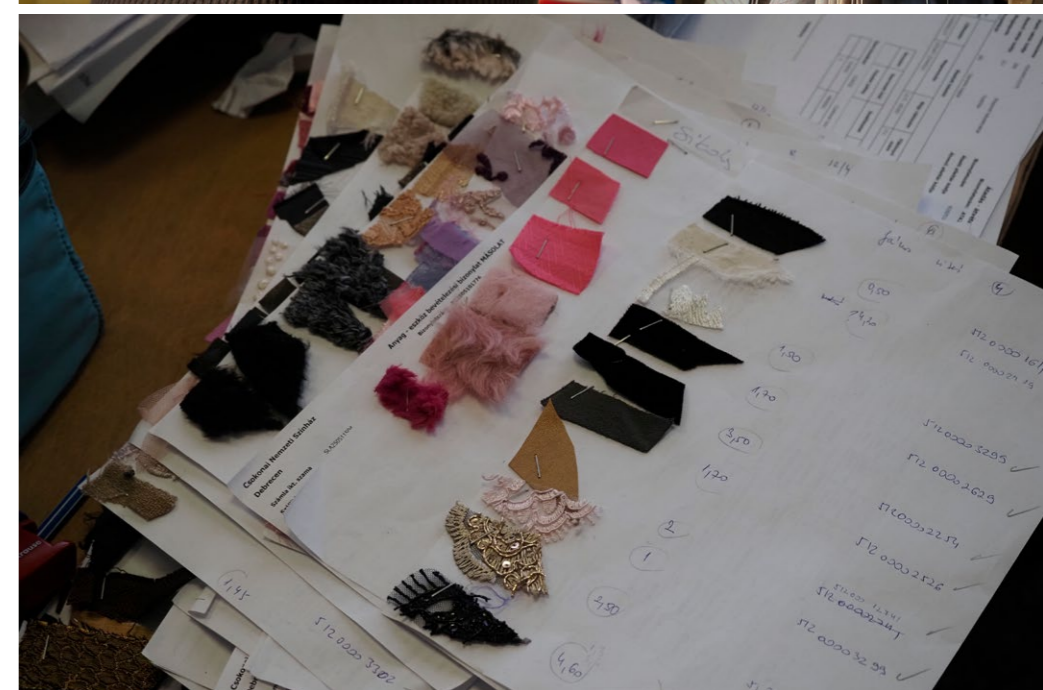
kapjanak, hiszen itt dől el, hogy a végeredmény pontosan úgy áll-e majd a színészeknek, ahogyan azt megálmodták.

Persze nem kell mindennek teljesen házilag készülnie, néha előfordul, hogy a jelmezhez szükséges darabokat hagyományos üzletekben vásárolják meg. Rebeka elmondása szerint azonban szinte nincs olyan alkalom, amikor ne kellene valamit alakítani ezeken a ruhákon. „Az ilyen megoldások a varroda szempontjából különösen izgalmasak. A János vitéz című előadásunk esetében is volt olyan ruha, amit készen vettünk meg, de csak azért, mert egészen különleges anyagból készült, és nagyon megtetszett a tervezőnek. Végül aztán olyannyira átala-

kítottuk, hogy az eredeti darab teljesen felismerhetetlenné vált.” A módosításokat az is indokolja, hogy a színpadi viseleteknek gyakran olyan megpróbáltatásokat kell kiállniuk, amilyenekkel a hétköznapi ruhák sosem találkoznak. „Az egyik legfontosabb szempont a rugalmasság. Egy jelmeznek könnyen alakíthatónak kell lennie, hiszen bármikor előfordulhat egy váratlan beugrás vagy színészcsere. Pontosan emiatt a hagyományosan használt egycentis varrásszélesség nálunk jóval több szokott lenni – magyarázza. – A kialakításnál nagyon fontos szerepet játszik az is, hogy ha kell, a művész akár másfél perc alatt át tudjon öltözni egyik jelmezből a másikba, ezért ügyelni kell rá,

Fotók: Kalász Ákos

hogy az anyag strapabíró legyen, és persze nem lehet hangos megoldásokat sem alkalmazni, tehát a tépőzár például eleve kizárt.”

A munkafolyamat során több ruhapróbát is tartanak. Ilyenkor a jelmezek még csak félig vannak készen, nincsenek teljesen összevarrva sem, hogy könnyen alakíthatók maradjanak. Ilyenkor derül ki, hogy a valóságban is úgy áll-e, úgy esik-e az anyag, ahogyan azt a tervező megálmodta. A folyamatból a színész sem maradhat ki, hiszen ő az, aki érzi, hogy képes-e az anyag együtt mozogni vele a színpadon. Ha valami mégsem megfelelő – kényelmetlen, akadályozza a mozgást, vagy egyszerűen nem áll jól –, akkor közösen, igazi csapatmunkában keresik meg a legideálisabb megoldást.

Az elkészült jelmezek végül az öltöztetőkhöz kerülnek, akiknek feladatáról Rebeka lelkesen mesél, hiszen ő maga is ebben a munkakörben kezdett a színháznál. Miután a varroda átadta a ruhákat az öltöztetőknek, onnantól már teljes egészében az ő gondviselésük alá kerülnek: karbantartják, tisztítják, és az apróbb problémákat is nekik kell elhárítani. Előfordul olykor, hogy minden elővigyázatosság ellené-

re előadás közben szakad el egy ruha. Ilyenkor nincs idő a varrodába sietni vele, az öltöztetők zsebében viszont szerencsére mindig lapul tű és cérna, így gyorsan össze tudják ölteni az anyagot, a színész pedig már indulhat is vissza a reflektorfénybe.

Az elmúlt időszak több izgalmas kihívást is tartogatott a jelmez-készítő csapat számára, ugyanis mind a *Carmen*, mind a *János vitéz* című előadásokon Erkel László Kentaur monumentális, látványos tervei alapján dolgoztak. „Egészen elképesztő, mennyi ember dolgozott a *János vitéz* jelmezein, végeredményben pedig nagyon különleges és gyönyörű francia udvari viseletek készültek. A *Carmen*-előadásnál a finálé jelentet-

te a legnagyobb kihívást, hiszen valódi mexikói hangulatot kellett a színpadra varázsolni” – emlékszik vissza Rebeka. Legutóbb a *Hegedűs a háztetőn* című musicalen dolgoztak, amelyet 2026 februárjában mutattak be a színházban. A Cs. Kiss Zsuzsanna tervei alapján készült jelmezekért Ádám Lili felelt. Az általuk megalkotott jelmezek nem csupán ruházatok. Minden darabban benne van az adott szereplő személyisége, rajtuk keresztül mesélnek a karakterről, hozzásegítik a nézőt az alaposabb megismeréséhez. Így válik a jelmezeket megalkotó csapat láthatatlan munkája a színházi élmény elengedhetetlen részévé, amely észrevétlenül, mégis meghatározóan formálja az előadások világát.

Hegedűs a háztetőn

Sólem Aléchem: *Tóbiás, a tejesember* című novelláskötete ihlette musical színhelyén, Anatevka falujában főhősünk, Tevje ellen mintha összeesküdött volna a sors, vagy épp Jahve. Miközben ragaszkodna a zsidó vallási hagyományokhoz, és ennek megfelelően – kerítő segítségével, anyagi biztonságukat szem előtt tartva – szeretné az öt lánya közül a három legnagyobbat férjhez adni, a lányok már szerelemből, és nem „bölcsgfontolásból” kívánják beköttetni a fejüket. Ám a világ Tevje körül nem csak a családi szokások, de a nagypolitika törekvései miatt is változófelben van. Hisz valahol Oroszországban a cár rendelkezik a zsidóság jövőjéről: a birodalomból való kiűzetetésükről. Azt, hogy e kettős nyomást hogyan kezeli, egyáltalán: tudja-e kezelni ez a csupaszív ember, Zakariás Zalán 2026. február 13-tól Jerry Bock zeneszerző dallamain és Sheldon Harnick szövegén keresztül mutatja meg a debreceni közönségnek.

AZ OPERA- BEAVATÓNAK csak nyertesei vannak

**A Debreceni Egyetem
Zeneművészeti Karának
magánének szakos
hallgatói február 20-án
különleges körülmények
között vizsgáztak:
az operajátszás rejtelseit
A varázsfuvolának
köszönhetően egyszerre
ismerhették meg a nézők
és a játszóok.**

Szerző: Papp Tímea

„Az alfa generációnak nem idegen a klasszikus zene, és ez nem csupán azokról mondható el, akik valamilyen hangszeren tanulnak, hiszen találkoznak vele filmek vagy videójátékok, de akár még mémek által is” – magyarázza Vranycz Artúr, a Csokonai Nemzeti Színház Debrecen színművésze, az egyetem színészmesterség- és színpadijáték-tanára, az előadás rendezője. Ám az opera mégiscsak valami más: színházi műfaj.

A választás stílszerűbb nem is lehetett volna, hiszen a Mozart-klasszikus a próbatételről és a beavatásról szól. A művet a fiatal művészek Török Géza Liszt-díjas karmester vezényletében, a Kodály Filharmonikusok Debrecen közreműködésével a Csokonai Fórum Latinovits Zoltán Termében a legőszintébbnek tartott közönségnek, ifjúsági előadás-ként mutatták be. Voltak a fiatal művészek között olyanok, akik először léptek közönség elé, többen viszont már belekóstoltak az operabeavatók világába az előző évadban, a Hoffmann meséi által.

Az operabeavatók egyik célja az, hogy a fiatal nézőknek minőségi,

Hoffmann meséi → Fotók: Máthé András

ugyanakkor érthető és élvezhető produkciót hozzanak létre. A tér kialakítása funkcionális, a jelmez klasszikus, a videóvetítés pedig kortárs volt. Vranycz Artúr kiemeli: ugyan a Mozart-opera keresztmetszetét játszották, és a felső tagozatos célközönség mi-

att elsősorban a szerelmi szála koncentráltak, abból semmilyen lényeges elem nem maradt ki. A produkció szakmai szempontból nagy jelentőséggel bírt a jövő operaénekesei számára is, emeli ki Vranycz Artúr, hiszen valós és professzionális körülmények

**„Az alfa generációnak
nem idegen a klasszikus
zene, és ez nem csupán
azokról mondható el, akik
valamilyen hangszeren
tanulnak, hiszen
találkoznak vele filmek
vagy videójátékok, de akár
még mémek által is.”**

között tapasztalhatták meg, hogyan, milyen háttérmunka által jön létre és megy le estéről estére egy előadás.

„Én a színpadgyakorlat-órákon meg tudom nekik adni azt az alapot, ami ahhoz szükséges, hogy megnyissák magukban az adott szerephez szükséges csatornákat, hogy kulcsot kapjanak a karakter lelki és zenei megközelítéséhez. Ez a vizsga-Varázsfuvola fontos lépcső a pályájukon, mert megszerezhették azt az elengedhetetlen szakmai gyakorlatot is, ami a sűrített koncentrációtól és a felelősségteljes színpadi létezésztől a színház különböző munkatársaival való kommunikáción át egészen a zenekarral történő közös munkáig az előadó-művészet mindennapjait jelenti.”

„AZ ÉNEKLÉS egyszemélyes pálya”

Interjú Wagner Lajossal

Pályáját a Kodály Kórusban kezdte, majd a Csokonai Nemzeti Színház tagjaként az operairodalom legjelentősebb baritonszerepeit énekelte el. Wagner Lajost, a színház örökös tagját szakmai életének főbb állomásairól kérdeztük.

Szerző: Tuska Borbála

„A jelenben kell megvalósítani azokat a lehetőségeket, amelyek a rendelkezésünkre állnak.”

■ **Hogyan került kapcsolatba a zenével?**

Esztergom közelében születtem, viszonylag korán elkezdtem helyi énekkarokba járni. Ezek amatőr kórusok voltak, de nagyon sok mindent meg lehetett ott tanulni. Sűrűn megfordultam az esztergomi bazilikában is, és beleborzongtam, amikor először meghallottam az orgona hangját. Aztán húszéves koromban Debrecenbe kerültem, ahol felvettek énekkari tagnak a Gulyás György által alapított profi kórusba (a mai Kodály Kórus – a szerk.). Az nagyon klassz iskola volt nekem, mert nemcsak a Kodály-módszert ismertem meg, hanem rengeteg oratóriumban, misében és rekviemben, sőt a cappella művekben is énekelhettem.

■ **A kórusénekléstől milyen út vezetett az operáig?**

A kórusban egy idő után kaptam szólófeladatokat is például Mozart és Verdi *Requiemjében* vagy Rossini *Stabat Materében*. Ezeknek a lehetőségeknek mindig nagyon örültem. Zádor Endre, az akkori énektanárom javasolta, hogy tegyek egy próbát a Csokonai Színházban. Megtanultam néhány operaáriát, és olyan jól sikerült a meghallgatás, hogy felvettek magánénekesnek. Azóta is társulati tag vagyok.

■ **Melyek voltak a legjelentősebb szerepei?**

II. Endre szerepével (*Erkel Ferenc: Bánk bán – a szerk.*) debütáltam az operaszínpadon, a következő évadban pedig bedobtak a mélyvízbe: megkaptam Amonasrót az *Aidából*. Azóta közel negyven főszerepet énekeltem, a repertoárom szinte az összes Verdi-baritonszerepet (*Nabucco, Rigoletto, Attila, Georges Germont stb.*) lefedte, de Puccini *Scarpiája* is meghatározó volt számomra.

Nabucco (2007) → Fotó: Máthé András

Bohémélet (2023) → Fotó: Gálos Mihály Samu

■ **Scarpia szerepét a milánói Scala utazószínházával is énekelte az 1996/97-es évadban.**

Így van, arra a Toscára én itthon, az Erkel Színházban énekeltem próbát, és nagy öröömre beválasztottak az előadásba. Az utazószínháznak főként a Scala ösztöndíjasai voltak a tagjai, így például együtt énekelhettem az olasz Irene Cerboncinivel is, aki azóta fantasztikus pályát futott be. A Toscával Nagy-Britanniában turnéztunk: Edinburgh-ban kezdtünk, és onnan haladtunk dél felé, többek között Birminghamben, Oxfordban és Liverpoolban is volt előadásunk.

■ **Az idei évadban ismét színpadra lépett, a Bánk bánban énekelte**

Tiborcot. Milyen élményt jelentett a visszatérés?

Tiborc szerepe nekem a szívügyem, nagyon közel áll hozzám lelkileg. Nagy tisztelettel és szeretettel állok hozzá, mert szent kötelességemnek érzem, hogy a lehető legjobban csináljam meg. Remélem, lesz még alkalmam elénekelni.

■ **Milyennek látja az énekesi pályát?**

Akár tetszik, akár nem, ez egy nagyon magányos, egyszemélyes pálya. Ha felmegy a függöny, nincs, aki segítene az emberen, így mindenkinek saját magának kell vállalnia a felelősséget a teljesítményéért. Régi beidegződés nálam, hogy a dolgok sosem „majd” történnek, hanem „most”. Úgy gondolom, a

jelenben kell megvalósítani azokat a lehetőségeket, amelyek a rendelkezésünkre állnak. Az éneklésben az a legnagyobb élmény, amikor az ember egy próba-folyamatban a nulláról indulva eljut a premierig. Ehhez teljesen magunkévá kell tenni az adott szerepet, át kell alakulni belülről. Ha például este Nabuccót énekeltem, akkor már reggel úgy keltem fel, hogy én aznap Nabucco vagyok.

■ **Felmerült valaha önben, hogy mással foglalkozzon?**

Nem értek máshoz, nincsen kézügyességem sem, viszont az éneklést már gyerekkoromban megszerettem. Ezt a lehetőséget kaptam az Úrtól, így a hangommal kellett kezdenem valamit. Igyekeztem jól

teljesíteni az egyre nagyobb feladatokat, amiket rám bízta.

■ **Az opera mellett egy időben dalokat is énekel. Hogyan került közel ehhez a műfajhoz?**

Debrecenben van egy zenei könyvtár, ahova sűrűn jártam, nagyrészt oratóriumokat és rekviemeket hallgatni. De aztán felfedeztem Dietrich Fischer-Dieskau felvételeit és kedvet kaptam én is a dalénekléshez. Egy debreceni korrepetitorral összeállítottunk egy lemezre való anyagot Schumann-dalokból. Nagy szívügyemnek tartottam és tartom most is a dalirodalmat. Elég összetett munka, hogy az énekes egy rövid dalon belül is meg tudja mutatni a képességeit, de megéri a fáradságot.

Tosca (2006) → Fotó: Máthé András

WAGNER LAJOS 1952. január 11-én született Dorogon. 1972-ben Debrecenbe költözött, ahol a Kodály Kórus tagja lett. 1985-től a Csokonai Nemzeti Színház magánénekesé. A társulat tagjaként az operairodalom szinte összes jelentős baritonszerepét elénekelte. Vendégszerepelt a budapesti Erkel Színházban, a Szegedi, valamint a Miskolci Nemzeti Színházban is. Schumann-dalokból készült lemeze 1999-ben jelent meg. Munkásságáért Csokonai-, Kölcsey- és Rubányi-díjjal is kitüntették.

TENGER nélkül is otthon

A Gradient Kortárs Balett Debrecen táncművésze és próbavezető-balettmestere, Fernando Gabriel Luis három éve a társulat tagja. Az együttes neve változást, átmenetet jelent, ami számára fontos értékeket képvisel.

Szerző: Papp Tímea

Fernando Gabriel Luis — Fotó: Vivien Naomi Photography

LÉT(ra) → Fotó: Éder Vera

Nyílt próba → Fotó: Máthé András

A kifejezés Fernandónak a társulat kapcsán a sokszínűsége és a növekedésre utal: „Domoszlai Edit remek csapatot válogatott. Sokfelől, különböző kultúrákból, másféle energiákkal érkeztünk. Találkoztunk, és azzal a céllal fogtunk össze, hogy együtt építsünk valamit.” A *Sirius* című darab erről is szól, jegyzi meg Fernando, a tapasztalataikról, az érzéseikről, az egyéniségeikről, a kapcsolódásaikról, és úgy érzi, a közönség erre erősen rezonál. „Ez egy tanulási folyamat, de meg akarnak bennünket ismerni, nyitottak az előadásainkra, kíváncsiak a munkáinkra és ránk is.”

Legutóbbi bemutatójukban, a *LÉT(rá)*-ban a Csokonai Nemzeti Színház Debrecen prózai társulatának tagjaival dolgoztak. „Ebben is ott a *gradient*, a keveredés, az alkalmazkodás, hiszen különböző művészeti ágak találkoztak. Az elhangzó szövegek miatt nagy kihívást jelentett számomra a magyar nyelv megértése, de izgalmas volt figyelni egymást, azt, ki miből indul el, hogyan keresgél, milyen módszer szerint dolgozik.” Fernando nem csupán táncos, hanem próbavezetőként, balett-

„Ahhoz, hogy balettmesterként hiteles legyek, jóval többet kell teljesítenem.”

mesterként is működik a Gradientben, ami a társulati hierarchiában más-mást jelent. „Táncosként ugyanazt tapasztalom, mint a többiek, az érzelmek megélését, a teljes odaadást, de soha nem lehetek úgy fáradt, mint ők. Ahhoz, hogy balettmesterként hiteles legyek, jóval többet kell teljesítenem. Példát kell mutatnom ahhoz, hogy készen álljanak a magas színvonalú teljesítményre – magyarázza a két pozíció követelményeit, amihez a próbateremben töltött magányos órák is hozzátartoznak. – A tánc olyan, mint az élsport, a testnek és az elmének állandóan készenlétben kell állnia. Az évek alatt megtanultam, hogy csak a saját önbizalmamra támaszkodhatok, nem szabad hagyni, hogy a félelem irányítson. Mindig a pillanatban kell élni.” Fernando Tenerifén született, balettművészi pályája is itt, a Tenerifei Balettnél kezdődött.

„Teneriféből a tenger hiányzik, a végtelen víz. Amióta eljöttem onnan, bármerre nézek, csak a szárazföldet látom.” A madridi panorámát, ahol a María de Ávila Superior Tánckonzervatóriumában fejlesztette tudását, magyar tájak követték, először a Székesfehérvári Balett Színház, 2023 óta pedig a Gradient Kortárs Balett tagjaként. „Táncosként nem könnyű Spanyolországban munkát találni, ezért muszáj a nyakunkba venni a világot. Dolgozni jöttem Magyarországra, de megtaláltam a helyemet, és bár nem vesz körül tenger, igazán otthon érzem magam.”

LÉT(ra) – a Gradient Kortárs Balett Debrecen és a prózai tagozat közös produkciója

„SZERETNÉM minél több műfajban kipróbálni magam”

Komlód Márk már a középiskola alatt is belekóstolt a színház világába, két évadon át a székesfehérvári Vörösmarty Színházban dolgozott, itt ismerkedett meg a színészet alapjaival.

Szerző: Gurubi Ágnes

Később két éven át a Pesti Magyar Színiakadémia diákja volt, majd a zalaegerszegi Kvártélyház Szabadtéri Színház és a Pesti Magyar Családi- és Ifjúsági Színház előadásaiban szerepelt. A Kaposvári Egyetem színművész szakán szerzett diplomát, 2024-ben csatlakozott a Csokonai Színház társulatához, ahol még abban az évben megkapta az Ígéretes pályakezdő díjat.

■ **Miért akartál színész lenni?**

Idősebb és fiatalabb kollégáimmal gyakran beszélgetünk erről, és általában ugyanarra lyukadunk ki: visszaemlékezünk arra, milyen jó volt kisgyermekként cowboycsat, úrhajósat játszani. Szerintem mi, színészek valahogy benne maradtunk ebben a játékban. A játék öröme az, ami inspirál minket, és az a lehetőség, hogy mindennap más bőrébe bújhatunk.

■ **Debrecenben több kortárs előadásban is játszol, Tasnádi István *Cyber Cyrano*, Borbély Szilárd *Nincstelének*, Romankovics Eda *Para*, illetve Sándor Júlia és Mikó Csaba *Alice csodaországban-átírata* mellett ott vannak Dosztojevskij, Büchner és Molnár Ferenc darabjai. Melyik áll hozzád közelebb, a klasszikus vagy a kortárs?**

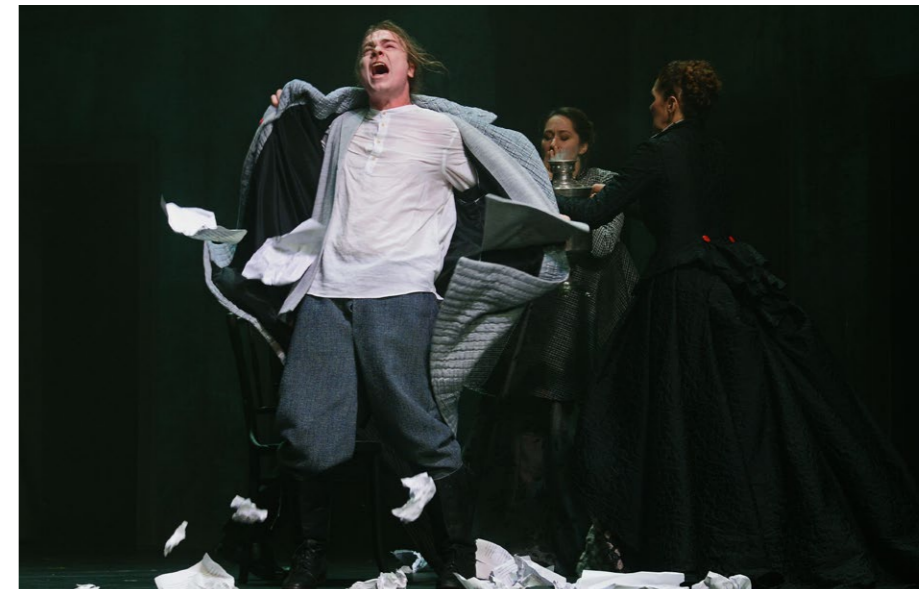
Igazából mindkettőnek megvan a maga sajátossága és a maga izgalma. A kortárs és klasszikus

között az egyik meghatározó különbség a nyelv és a szöveg viszonya, milyen mondat szerkezeteket használ az író, milyen a darab ritmusa, logikája. Amit én színészként keresek, függetlenül attól, hogy kortárs vagy klasszikus szöveggel dolgozom, az az, hogy milyen stílusú a darab, vagy éppen milyen történelmi korban járunk. A szavak és mondatok mögött az embert kutatom. Az aktuális embert. Ki ő, mit gondol a világról, hol helyezkedik el a világban és mit szeretne.

„A szavak és mondatok mögött az embert kutatom.”

■ **A *Nincstelénekben* te játszod a *Fiút*. Ez egy tragikus és nehéz történet. Hogy készültél a szerepre?**

Ennek a darabnak az egyik kulcsszava az emlékezés. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy sokat beszélgethettem a nagyszüleimmel, és ezáltal közelebb kerültem ahhoz a korhoz, ahhoz a paraszti, falusi, tanyasi világhoz, amelyben a történet gyökerezik. Ezek a beszélgetések nagyon sokat adtak: segítettek abban, hogy ne csak elképzeljem, hanem valahogyan meg is érezzem a *Nincstelének* világát. A próbafolyamat során a rendezővel rengeteg elemzőpróbánk volt, ami segítette a szerepalkotásomat. Folyamatosan azt vizsgáltuk, milyen volt a korszak, mit élhetett át az író, milyen életútja volt Borbély Szilárdnak, milyen gyermekkorra lehetett. Ezek az elemzések mind hozzájárultak ahhoz, hogy pontosabban tudjak kapcsolódni a szerephez. Archiv felvételeket is néztem a tanyasi, falusi, vidéki életből, nagy inspirációt jelentettek Tarr Béla filmjei, például a *Werckmeister harmóniák*, ez a lassúság, ez a nyers, kegyet-

Ördögök → Fotó: Éder Vera

Nincstelének → Fotó: Éder Vera

Tündér Lala → Fotó: Gálos Mihály Samu

lenül őszinte közeg. Színészként rendkívül izgalmas kihívást jelentett ez a szerep, folyamatos váltásra kényszerültem. Egyszerre kellett a nézőkhöz beszélnem, majd hirtelen beleszöppennem a színpadon zajló történetbe.

■ **Milyen terveid vannak a jövőben? Szerepálmok? Színházon túli célok?**

Minél több szerepet szeretnék eljátszani és minél több műfajban

kipróbálni magam. Talán kissé magasztosan hangzik, de az egyik legfontosabb célom az, hogy ezt a csodálatos szakmát valóban hivatássá tudjam emelni. A színházon túl közel áll hozzám a tanítás. Jelenleg az Ady Endre Gimnáziumban oktatok egy bábszínész barátommal, aki a Vojtina Bábszínház színésze. A tanítás számomra fontos kapcsolódási pont: egyfajta tudásátadás, jelenlét és közös gondolkodás a fiatalokkal.

Fotó: Gálos Mihály Samu

„Számomra a legemlékezetesebb az volt, amikor főpróbahéten először láttam a csapatot iszonyú koncentráltan, mégis felszabadultan létezni a nagy közös jelenetekben. Az egyik ilyen pillanatban értettem meg, hogy valójában min hoztunk, mit hozunk létre.”
(Madák Zsuzsanna)

A színház mint közös ügy

Csokonai közTér: Értünk

Biankát senki se merje Biának szólítani, Annabellát meg ember legyen a talpán, aki megszólítja, bezzeg Emma mindig felveszi a telefont. Franciska szereti a lángost, nagyon, Erika pedig a munkáját, nagyon.

Szerző: Rajkó Anna
Irénkét nehéz szeretni, Andi pedig jól senkit se tud. Hédi és Olívia új dallamokra vágyik, Minka menne, bár tudná, hogy merre, Adél pedig otthonról el. Misty nevét senki sem tudja, Juli pedig attól tart, hogy az övét sem. Fejetlen Póni szárnyas barátnőjét követi... De mi a közös ezekben a nőkben? Hogy mindannyian a BOXba járnak. 2025 szeptemberében indult a Csokonai Ifjúsági Program felnötte-

ket megszólító közTér-projektjének harmadik évada. A program vezetői, Gemza Melinda, Madák Zsuzsanna és Varga Nikolett ezúttal is civil alkotókkal, nyitott, kíváncsi nőkkel gondolkodtak a midlife témáján. „A programot 2025 nyarán hirdettük meg, olyan negyvenes-ötvenes éveikben járó nők számára, akik affinitást éreztek azzal kapcsolatban, hogy a második felnőttkor kihívásairól gondolkozzanak a színházon keresztül. A jelentkezőkből

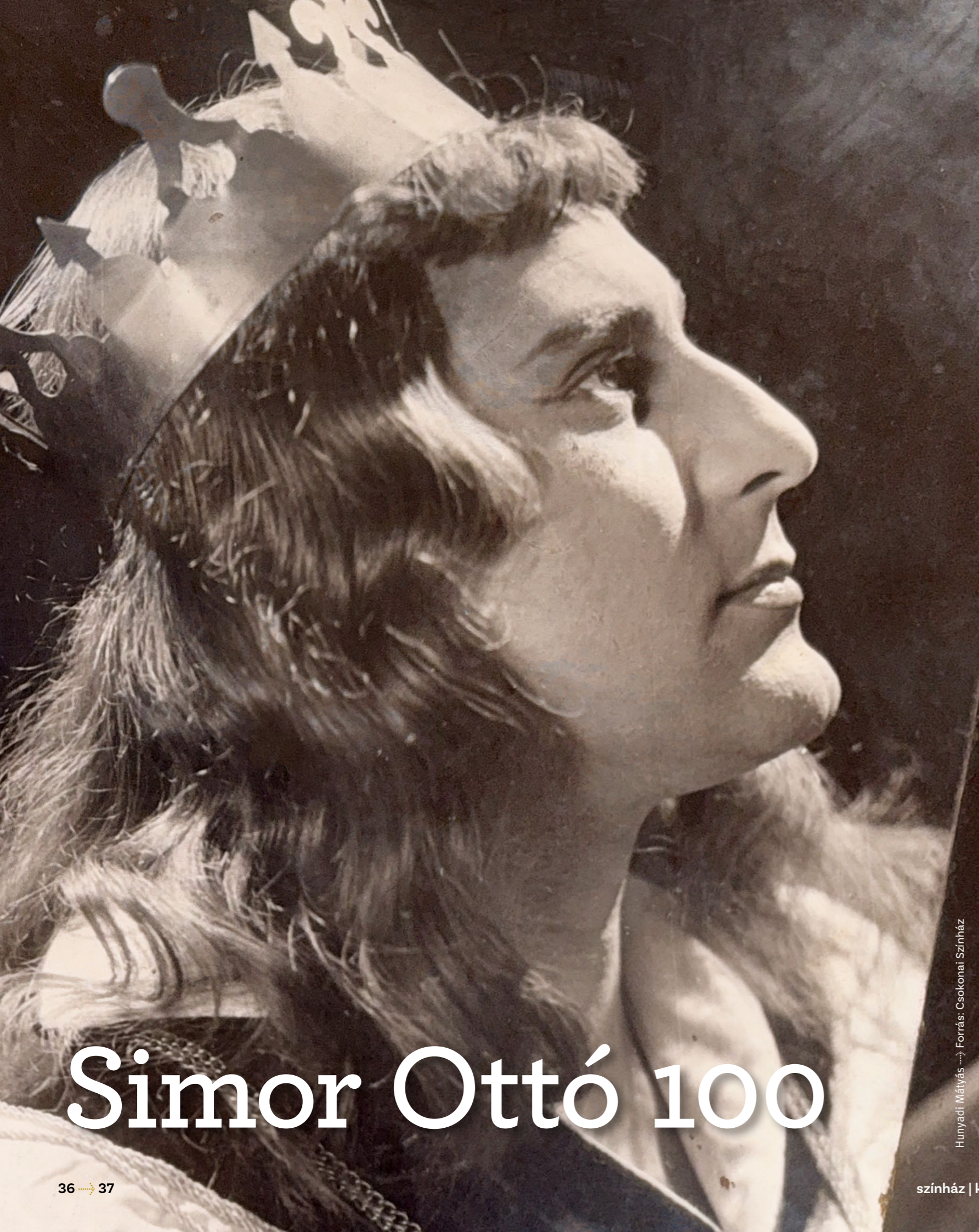
lett az a csapat, akikkel szeptembertől kezdtünk el heti rendszerességgel dolgozni. Szerda esténként találkoztunk, januárban pedig már minden egyes napon. A folyamat első hat alkalmán szociodramás módszerrel hoztuk felszínre a csoporttagokban rejlő kérdéseket, ezt követően különböző drámás formákon keresztül kibontottuk a témát, majd mindezeket az *Értünk* című produkcióba sűrítettük.” – meséli Madák Zsuzsanna, a darab rendezője, dramaturgja. „A témával Gemza Melinda kolléganőm szeretett volna foglalkozni, és nem titkolt szándékunk volt olyan nőket is behúzni, akikkel dolgoztunk már a korábbi közösségi színházi folyamatainkban, és tud-

tuk, hogy e tematika kapcsán is jó partnerek lennének. A midlife időszak számos elkerülhetetlen testi, lelki és mentális átalakulással jár, amelyeket igen inspiráló közösségi színházi eseményeken feldolgozni, hiszen ahányan vagyunk, annyiféleképpen éljük meg ezt az időszakot, amely megéléseket, élményeket, egodokumentumokat mind bele lehet pakolni a közös alkotásba” – folytatja. A tavasz folyamán többször is megtekinthető lesz a közösségi színházi előadás!

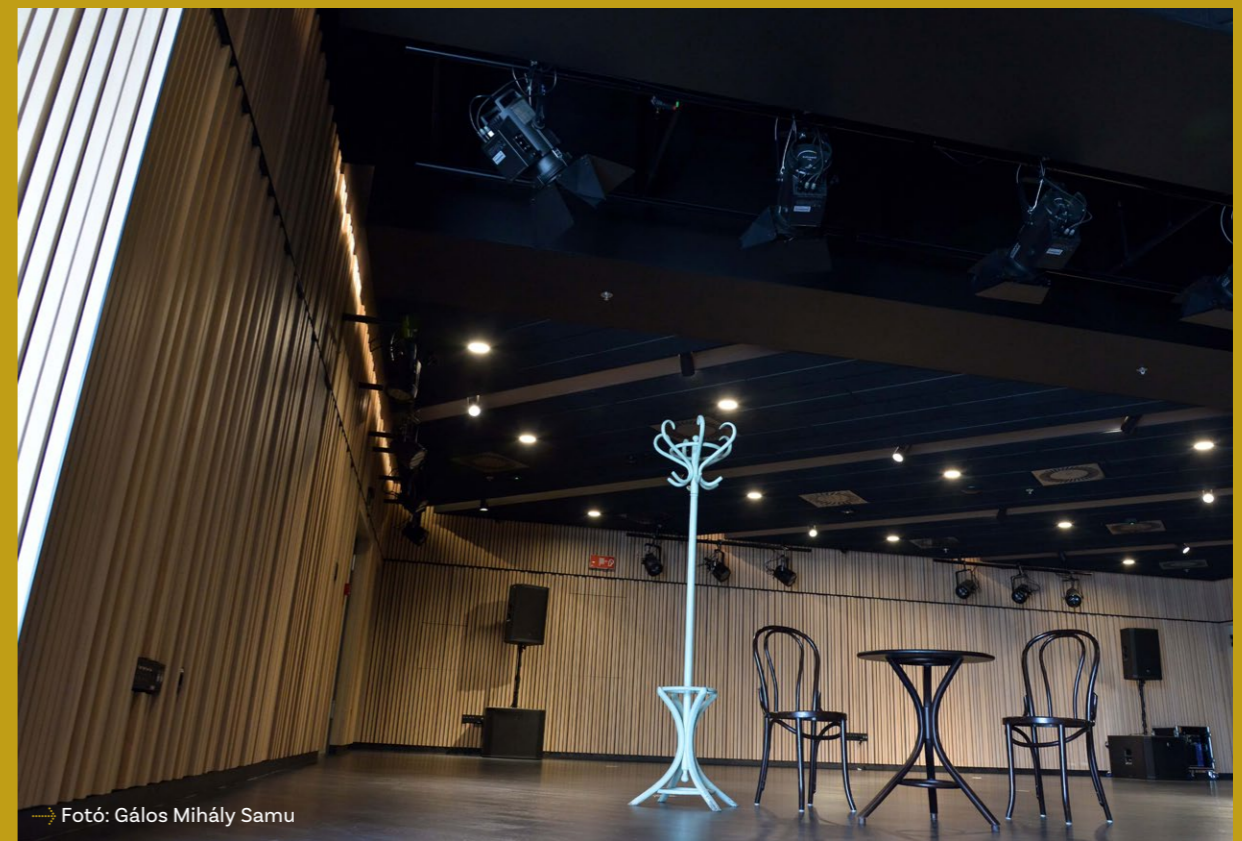
Bemutató: 2026. január 10., Csokonai Fórum, Kóti Árpád terem
A közTér csapata: Bacsa-Papp Zsuzsi, Boros Panna, Danyi Dorottya, Deczki Klára, Dobi Edit, Hegyesiné Lázár Edit, Kemény Judit, Kiss Zsuzsa, Kopócs Évi, Lévai Emese, Nagyné Varga Mária, Polonyi Tünde, Szabó Tünde, Tokai R. Adrienne
Special guest: Ritli Hajnal
Projektvezetők: Gemza Melinda, Madák Zsuzsanna, Varga Nikolett
Szakmai konzulens: Bethlenfalvy Ádám, Horváth Kata, Pados Eszter
A látványban a segítségünkre voltak: Mihály-Geresdi Zsófia, Tóth Attila
Rendező, dramaturg: Madák Zsuzsanna

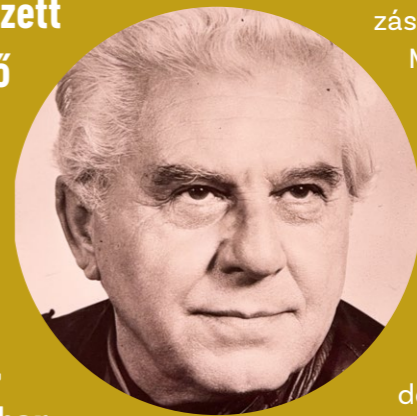
Simor Ottó 100

Hunyadi Mátyás → Forrás: Csokonai Színház

Fotó: Gálos Mihály Samu

Simor Ottó Jászai-díjas érdemes művész 1926-ban Budapesten született. Nagyon fiatalon, tizenhét évesen végzett az Országos Színészképző Egyesület iskolájában. Pályafutását vándorszínészként a Hajdúsági Kerületek Színházában kezdte, bejárva Hajdú-Bihar településeit.

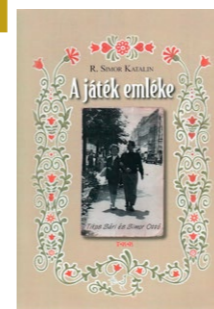

Forrás: Csokonai Színház

Volt ígéretes, fiatal bonviván Budapesten, Kellér Dezső társulatában, ahol Salamon Béla volt az egyik támogatója, pártfogója. Ő játszotta először 1945 után Edvint a Csárdáskirálynőben, Kellér Dezső átdolgozásában. Az első igazi sikereket Miskolcon érte el, ahol bonvivánként élvezte az egész város szeretetét. Debrecenbe 1958-ban Szendrő József, a Csokonai Színház akkori igazgatójának hívására érkezett. A cívisvárosban Bob hercegtől Volponéig, János Vitéztől Liliomfiig szinte mindenben kipróbálhatta magát.

Az 1980-as évek elején szerződött a „szomszédvárba”, s töltött egy tartalmas évtizedet Nyíregyházán, ahol olyan alakítások fűződtek a nevéhez, mint Molnár Ferenc *Játék a kastélyban* című művének Turaija vagy Molière *Úrhatnám polgárának* címszerepe. 1991-ben ismét a Csokonai Színházhoz szerződött. Kisebbség-nagyobb karakterszerepek után 2008-ban búcsúzott a színpadtól, 2012-ben, nyolcvanhat éves korában hunyt el.

A debreceni teátrum nemcsak az Örökös Tagsággal, de azzal is adózik az emléke előtt, hogy az egyik új játszóhelyét, a Csokonai Fórum Orfeumát őróla nevezte el.

R. Simor Katalin **A játék emléke** című színháztörténelmi könyve édesanyja, Tikos Sári színművésznő, és édesapja, Simor Ottó emlékéét őrzi.

„Kifogyhatatlan kincsestár”

Interjú Szabó Marcell zongoraművésszel

A magyar zenei élet meghatározó alakja, Szabó Marcell idén ismét az orosz kultúra legjavát hozza el a közönségnek, nemcsak Budapesten, de Debrecenben is.

Szerző: Ur Máté

A fiatal zongoraművészt, az Orosz Zenei Fesztivál művészeti vezetőjét a városhoz köthető élményei mellett szakmai kihívásokról, valamint elfeledett és sokat hallgatott mesterművekről kérdeztük.

■ **Legutóbb a III. Kodály Zoltán Nemzetközi Zenei Verseny egyik hivatalos zongorakísérőjeként töltöttél több időt Debrecenben. Milyen élményeket szerezteél?**

Debrecen már hazai pálya számomra, hiszen az Orosz Zenei Fesztivál indulása óta a város kiemelt partnere a produkciónak. Ezúttal azonban más minőségben voltam jelen: zongorakísérőként közreműködni egy versenyen – ahol nem én vagyok a fókuszban – rendkívül üdítő tapasztalat volt. Magas szintű szakmai munkát végezhettem kiváló zenészekkel, ami nagyszerűen kiegészítette az eddigi pályafutásomat.

■ **A város a kezdetektől helyet ad a fesztiválnak. Miért volt fontos már az induláskor ez a helyszín?**

A kezdetektől fogva az volt a terveünk, hogy különböző, a hazai kulturális életet meghatározó városok partnerségét keressük. Somogyi-Tóth Dániellel, Debrecen város fő-zeneigazgatójával már az első beszélgetéskor megtaláltuk a közös hangot: rendkívül nyitott volt a projektre, a Kodály

Filharmonikusok együttese pedig azóta is évről évre biztos bázist jelent a fesztiválnak. Így alakult ki Tihany-Budapest-Debrecen hármas egysége.

■ **Az idei programsorozat hívószava a „Portrét”. Hogyan alakítod ki a műsort? Mennyire dominál a saját érdeklődésed?**

A folyamat mindig izgalmas: néha egy kerek évforduló adja az alapot, máskor egy-egy konkrét darab, amit mindenképpen be szeretnék mutatni a közönségnek. Idén egyfajta ismeretterjesztő szándék vezérelt. Az orosz kultúra kifogyhatatlan, viszont a sztenderd repertoáron túl még rengeteg a felfedeznivaló. Arenszkij, Kabalevskij, de még Rimszkij-Korszakov és Rachmaninov művei is méltatlanul ritkán szólalnak meg – bár az utóbbi évtizedben egyre többet játszanak Rachmaninov-műveket a koncertszínpadokon. Idén ezeket a portrékat szeretném közelebb hozni a hallgatókhoz.

■ **Négy zeneszerzőt említesz, ez alapján pedig a téma akár a „mesterek és tanítványok” is lehetne. Tudatos volt ez a koncepció?**

Inkább egy szerencsés véletlen, hiszen a 19. század végi orosz zenei életben szinte mindenki kapcsolatban állt egymással. Kabalevskij esetében különösen fontos a pedagógiai vonal: ő olyan magas minőségű darabokat írt a fiataloknak, amelyek koncerttermi környezetben is tökéletesen megállják a helyüket. Játsszom is majd egy válogatást ezekből, hogy megmutassam: a technikai fejlődés és a művészi érték nem zárja ki egymást.

■ **Mi vonz jobban: újat mutatni egy sokat játszott slágerdarabban vagy egy ismeretlen művet interpretálni?**

Nehéz kérdés. Csajkovszkij *b-moll* zongoraversenyét magamtól talán

nem tanulnám meg, mert annyira a fülünkben van minden hangja. Ezzel szemben egy ritkaság, mint például Szkrjabin *Zongoraversenyének* bemutatása elképesztő lelkesedéssel töltött el. Szervezői szemmel is nagyra értékelem, ha egy zenekar bevállal olyan darabot, ami nem rutinszerű siker, de a zenei értéke vitathatatlan.

■ **A koncertek csúcspontjaként a Kodály Filharmonikusokkal lépsz fel a Kölcsey Központban, majd a budapesti Zeneakadémián is. Hogyan jellemeznéd a közös munkát az együttessel?**

Nyolc éve dolgozunk együtt, baráti a viszonyunk. Mindig várom a debreceni próbákat, az ismerős arckokat. Somogyi-Tóth Dániel és együttese remek partnerek abban, hogy bármit is játszunk, az a lehető legmagasabb színvonalon szólaljon meg. Illetve nem fogom elfelejteni, hogy nekik köszönhetem, hogy eljátszhattam először – remélem, nem utoljára – a zongoraversenyek Mount Everestjét: Rachmaninov *harmadik koncertjét*.

■ **Mekkora kihívás ugyanazt a műsort rövid időn belül két teljesen eltérő teremben előadni?**

Ez a zongoristák keresztje. Debrecenben a Kölcsey Központ Bösendorfere nehezebb járású hangszer, míg a Zeneakadémián könnyebb a billentés. Ez fizikailag is más megközelítést igényel. Ugyanakkor

Orosz Zenei Fesztivál
Debrecenben

Fotó: Czeglédi Zsolt

szeretem, ha egy műsor többször elhangzik: a második előadás általában már oldottabb, rutinosabb.

■ **Az egyik legizgalmasabb darab, amit ezen a két koncerten játszol, Kabalevskij 3. zongoraversenye. Hogyan került ez a mű a látókörödbe?**

Harminc éve vagyok zongorista, és a szakmán belül valahogy min-

dig szóba kerül ez a darab. Most jött el a pillanat, hogy felfedezzem magamnak. Egy elképesztően energikus műről van szó, nem véletlen, hogy az alcíme: *Fiatalság*. A különlegessége pedig, hogy bár ez is pedagógiai céllal íródott, teljes értékű, virtuóz versenymű. Bízom benne, hogy az előadás után másokban is felébreszti a kíváncsiságot.

■ **A koncerteken művészeti vezetőként és előadóként is jelen vagy. Lehet valahogy készülni egy ilyen komplex feladatra?**

Arról nem is beszélve, hogy a felelőssel február végére várjuk a második gyermekünket, így bár rutinosan, de apaként is helyt kell majd állnom a fesztivál ideje alatt. Azt tapasztalom egyébként, hogy a kamarakonzertek és főleg a közönséggel való beszélgetések oldják az olykor bennem lévő feszültséget.

■ **Melyik koncertet várod a legjobban?**

Azt hiszem, a korábban említett zenekari estet, ahol Kabalevskij és Rimszkij-Korszakov portréja rajzolódik ki. Külön öröm számomra, hogy Kabalevskij *Hegedűversenye* is elhangzik, méghozzá Langer Ágnes szólójával. Mellette a Rachmaninov-estet említeném, ahol Balogh Ádám is fellép, többek között a szerző *b-moll* szonátáját játssza.

Fotó: Csibi Szilvia

Joseph Stein – Jerry Bock – Sheldon Harnick HEGEDŰS A HÁZTETŐN

Sólem Aléchem novellái alapján, Arnold Perl különleges engedélyével musical

Szövegkönyv: JOSEPH STEIN Zene: JERRY BOCK
Dalszövegek: SHELDON HARNICK A New York Stage előadásának producere Harold Prince volt.

PREMIER

CSOKONAI TEÁTRUM
2026. FEBRUÁR 13.

Az eredeti New York Stage-előadás rendezője és koreográfusa JEROME ROBBINS volt.

Fordította: G. Dénes György és Reményi Gyenes István RENDEZŐ: ZAKARIÁS ZALÁN

A HEGEDŰS A HÁZTETŐN bemutatását a Music Theatre International (www.mtishows.eu) és a Theatrum Mundi Színházi és Irodalmi Ügynökség (www.theatrum-mundi.hu) között létrejött megállapodás tette lehetővé.

JÁTSSZÁK

Dánielfy Zsolt / Földes Tamás m.v. / Bogdán Zsolt m.v. / Oláh Zsuzsa / Varga Klári / Wessely Zsófia | Széles Flóra m.v. / Lehocz Zsuzsa | Gubik Petra m.v. / Berkó Boglárka | Balázs-Bécsi Eszter / Buka Boglárka | Kerényi Miklós Máté m.v. / Csata Zsolt | Pálóczi Bence / Kukovecz Ákos | Komlódny Márk | Pál Hunor | Donkó Imre | Tokai Andrea | Donkó Annamária / Kriszta Réka | Simon Erika | Tóth Szilvia Gabriella | Jámbor József m.v. | Mercs János | Udvarhelyi Péter | Sóvágó Csaba | Kovács Levente | Nagydai Gergő | Magyar Péter | Jóna Franciska / Bodó Lara | Váradai Zsófia / Telenkó Zsófia | Gazda Bence m.v.

Díszlettervező: Csiki Csaba | Jelmeztervező: Cs. Kiss Zsuzsanna | Koreográfus: Vári Bertalan | Karigazgató: Krasznai Gáspár | Karmester: Mester Dávid / Kovács Adrián

Közreműködnek: a Csokonai Nemzeti Színház Énekkara | a Debreceni Népi Együttes táncosai | a Budapest Klezmer Band: Barbinek Gábor – harsona, Gazda Bence – hegedű, Kohán István – klarinét, Máthé László – nagybőgő, Nagy Anna – harmonika, Végh Balázs – dob
Zenekarvezető: Jávor Ferenc Fegyva *Kossuth-díjas, érdemes művész*

Ügylő: Nagy Fruzsina | Sűgő: Góz Adrienn | Rendezőasszisztens: Ozoroczkai Erika

www.csokonaiszinhaz.hu

www.instagram.com/csokonai_szinhaz/

www.youtube.com/CsokonaiSzinhazOFFICIAL

www.facebook.com/csokonaiszinhaz

www.tiktok.com/tag/csokonaiszinhaz

A 160 debreceni színház jubileumi évada

RÍMEL-E egymásra Dvořák és Bartók?

Madaras Gergely
→ Fotó: Czeglédi Zsolt

Látogasson el
az április 14-i koncertre!

Magyar láng – cseh lélek címmel adnak koncertet a Kodály Filharmonikusok a Kölcsey Központ Nagytermében április 14-én. A hangversenyről – amelyen közreműködik Kelemen Barnabás hegedűművész – a karmestert, Madaras Gergelyt kérdeztük.

Szerző: Mesterházi Gábor

■ Hogyan állt össze a hangverseny műsora?

Az esemény Kelemen Barnabás nagyszabású projektjéhez kapcsolódik: a művész egy több koncertből álló sorozat keretében a Zeneakadémián eljátssza az összes magyar vonatkozású hegedűversenyt, különböző zenekarok közreműködésével. Amikor Barna felkért, és megtudtam, hogy a Kodály Filharmonikusok

lennének az együttes, akiket vezénylek, örömmel mondtam igent. Tavaly volt egy számomra emlékezetes és szép együttműködésünk: Richard Strauss zenekari művei, valamint egy kortárs angol szerző fuvolaversenye szerepelt a műsoron feleségem, Győri Noémi szólójával. Így külön öröm számomra, hogy most folytathatjuk a közös munkát.

A hangverseny második felét Budapesten nem, csak Debrecenben és Nyíregyházán játsszuk: az ottani évadokhoz illeszkedve tűztük műsorra Dvořák 7. szimfóniáját.

■ Mondhatjuk, hogy ismert szerzők kevésbé ismert műveit hallhatjuk?

A mostani koncerten Bartók és Dvořák zenéje szólal meg. A 7. szimfóniára azért esett a választás, mert ezt a nagyszerű művet ritkábban játsszuk, és kevésbé ismert a közönség számára, mint a 8. vagy a 9. szimfónia. Magam is tavaly vezényeltem először, így számomra is még az elmélyülés szakaszában jár az ismerkedés a darabbal, de már vannak tapasztalataim róla. Fantasztikusan színpompás és érdelemgazdag muzsika – olyan mű, amelyet mindenkinek legalább egyszer hallania kell.

Hasonlóan izgalmas Dvořák Hegedűversenye is, amely ismertségben eltörpül a népszerűbb Csellóverseny mellett. Meggyőződésem, hogy a darab előadásának kulcsa a kiváló szólista. Dvořák Joachim Józsefnek ajánlotta a művet, ám a magyar származású művész végül sosem játszotta – pedig a zeneszerző még át is dolgozta a kedvéért. Állítólag többek között azért nem állt vele színpadra, mert az első és a második tétel között nincs szünet, amelyben a sztárhegedűs megtapsoltathatta volna magát. Érdekes módon Nyugat-Európában a nagy cseh zeneszerzők – Dvořák mellett Suk, Janáček, Smetana vagy Martinů – művei rendszeresebben szerepelnek a zenekarok műsorán, mint Magyarországon. Pedig ezek a darabok kifejezetten közép-európaiak, remekül párosíthatók magyar szerzők műveivel: sok az áthallás közöttük, és érzelmileg, kulturálisan is közel állnak hozzánk.

Bartók rapszódái és az elhangzó Dvořák-művek között további kapcsolat, hogy mindkét szerző első amerikai tartózkodása környékén keletkeztek ezek a darabok. Bartók első amerikai útja után, 1928-ban vetette papírra a rapszódákat, majd a következő évben hangszerelte őket zenekarra. A műveket Székely Zoltánnak és Szigeti Józsefnek dedikálta. Székely választott először, mégpedig a másodikat, így Bartók az 1. rapszódit Szigetinek ajánlotta.

A zenekari változatban megszólaló cimbalom a bartóki életműben egyedivé teszi ezt a zenét, sőt, a szerző arra biztatta Szigetit, hogy hallgassa meg a mű forrásául szolgáló gramofonfelvételeket, hogy jobban ráérezzen a lassú verbunkos és a friss tételek igazi ízére.

„Teljesen új életérzés, hogy szinte minden héten más-más zenekart vezénylek.”

„Teljesen új életérzés, hogy szinte minden héten más-más zenekart vezénylek.”

■ Miért játsszák ritkán a rapszódákat?

A darab nyelvezete rendkívül komplex, a zenekari szólam is szolisztikusan rapszodikus, emellett nehéz műsorra tűzni a hossza miatt. Önálló műsorszámként túl rövid, egy másik versenymű mellé párosítva viszont rendkívüli terhelést jelent a szólistának. Természetesen Barnabás esetében

Kodály Filharmonikusok
Fotók: Czeglédi Zsolt

ez a veszély nem áll fenn. A három elhangzó mű egyszerre közép-európai, nemzeti és egyetemes – természetesen különböző módokon és eltérő korszakok lenyomataként. Bartók számára ez már nem korai alkotás, mégis sajátos, egyedi szintet képvisel az életműben.

■ **Ebben az évadban – hat dijoni, hat szombathelyi és hat liège-i év után – szakmai életében talán először szabadúszó karmesterként dolgozik. Könnyebb vagy nehezebb így?**

Teljesen új életérzés, hogy szinte minden héten más-más zenekart vezénylek. 2025 szeptembere óta megfordultam Cardiffban, Drezdában, Hamburgban, Bourne-mouth-ban, Varsóban, Turkuban, Hongkongban, Luxembourgban, Tamperében, Mulhouse-ban, Trondheimben és Tokióban. Minden városban a helyi zenekarral és eltérő

Madaras Gergely
Fotó: Czeglédi Zsolt

repertoárral léptem fel, és még csak most tartunk az évad felénél, amikor ez az interjú készül. Bár korábban is sokat vendégszerepeltem, ez egészen más életforma. Nem vállalom hosszú távú felelősséget egy nagy együttes szakmai munkájáért, így kevesebb az adminisztráció, az ügyintézés, és nem kell napi szinten

figyelemmel kísérnem a zenészek szakmai és emberi jóllétét. Ugyanakkor biztos vagyok benne, hogy ez átmeneti időszak. Hivatásomnak tekintem a zenekarépítést, valamint a hosszú távú, elmélyült és rendszeres közös munkát egy nagy csapattal – a következő együttesemet azonban még keresem.

március 3.

FRANÇOIS LELEUX és a Nemzeti Filharmonikusok

Fotó: Jean-Baptiste Millot

Talán nem is olyan ritka, ellenben annál különlegesebb élmény, amikor egy világsztár szólista egyben a karmesteri pálcát is kézben tartja. Pontosan erre készül most korunk egyik meghatározó oboaművésze a Nemzeti Filharmonikusok élén, aki a márciusi eseményen az olaszos temperamentumot és a bécsi bájt ötvözi a klasszikus eleganciával. A műsor Mozart ragyogó és optimista „Linzi” szimfóniájával indul, majd Pasculli *Donizetti-témákra* épülő, lélegzetelállítóan virtuóz oboaversenyével folytatódik, amely a hangszer szinte minden technikai lehetőségét kiaknázza. Az est zárásaként Schubert V. szimfóniájának légyes dallamai csendülnek fel.

április 10.

Kocsis-Holper Zoltán
Fotó: Czeglédi Zsolt

I FEEL Jazzy

Vajon mi történik, ha a kórusmuzsika precizitása találkozik a jazz szabadságával? A Kodály Kórus és a Steve Jazz Trio közös estje erre az izgalmas kérdésre ad választ Debrecenben és Budapesten is, Kocsis-Holper Zoltán vezényletével pedig a közönség nemcsak hallgatója, hanem résztvevője is lehet a felszabadult örömenélésnek. A műsor gerincét Bob Chilcott könnyed, swinges lüktetésű darabjai adják, de felcsendülnek olyan jól ismert örökzöldek is, mint Greg Jasperse Cole Portert idéző darabja vagy Gershwin *I Got Rhythm*je, méghozzá Mark Hayes feldolgozásában.

április 14.

MAGYAR LÁNG – cseh lélek

A magyar és a cseh zenei hagyomány legjava találkozik április 14-én a Kölcsey Központban, ahol a nemzeti romantika és a modernizmus energiái egymást erősítve lobbannak lángra. Dvořák VII. (d-moll) szimfóniája a szerző egyik legdrámaibb és legmélyebb alkotása, amely tökéletes párba állítható a tüzes és népi gyökerekből táplálkozó *a-moll hegedűversenyyel*.

Az est szólistája a világhírű hegedűművész, Kelemen Barnabás, aki Bartók 1. rapszódijában is megmutatja páratlan virtuozitását és stílusismeretét. A Kodály Filharmonikusokat a nemzetközi pódiumokon is elismert Madaras Gergely vezényli.

Az öröm és a lelkiismeret meséje: A ZSOLTÁRÉNEKLŐ MADÁR

A Vojtina Bábszínház öt évtizedes törekvése, hogy a magyar népi kultúrát ne csupán átmentse és őrizze, de a folklór kincseit értő módon, azok örökérvényűségét megmutatva ismertesse meg újabb generációkkal. A Benedek Elek-meséből gyermekrajzokat idéző látványvilággal készült előadás is e törekvés jegyében készült, hogy a tisztaság, a lelkiismeret és az öröm madaráért

induló, bátor, erős, kitartó, de mindenekelőtt tiszta kicsi királyfi példáján át a 21. században is kulcsot adjon ahhoz, hogyan érdemes gondolkodnunk a felnőtté válásról, a művészet életető erejéről, az útjainkat kísérő próbatételekről, a közösségi áldozathozatalról.

színháztermi előadás

Fontos bizalmi ügyek: EMMA CSÖNDJE

A tengeri állatokról és egy Emma nevű különleges kislányról szóló előadás a közönség soraiban ülő gyerekek és felnőttek mindegyikének életre szóló hatású élményt fog jelenteni. Talán lesz, aki ennek hatására a tengerbiológusi pályát választja, míg mászt abban erősít meg, hogy a környezetvédelem a mi felelősségünk is. És biztosan lesznek olyanok, akik megnyugszanak, hogy nincs velük semmi baj, ha érzékenyek a zajokra,

vagy ha rettegnek, amikor meg kell szólalni mások előtt. Az Emma csöndje nekik gyógyító mese, mert erőt ad, hogy legyőzzék önmagukat, a többiek pedig megkapják a kulcsot az ő világukhoz.

színháztermi előadás

A só → Fotó: Csatáry-Nagy Krisztina

Ma is klasszikus recept: A SÓ

A közkedvelt népmese erdélyi változatában is elúzi otthonából a szeretetét szívbeli és őszinte szavakkal, de egyszerűen megfogalmazó királylányt az édesapja, ám ebben a kevésbé ismert verzióban a főszereplő nem elbujdosik, hanem inkább kuktának szegődik a szomszéd királyfi konyhájába. Itt a lány saját kezébe veszi a sorsát, ezzel párhuzamosan a fiú is rátalál a saját útjára, ketten együtt pedig a boldogság receptjének ismeretében kezdenek közös életüket. És erre megtanítják az idősebb generációt is, pörgő ritmusban, sok humorral és fülbemászó zenével – mint egy igazi show-ban!

bábszínház | program+ → csokonai magazin

Vitéz László és a Halál hét leckéje - paraván
Fotók: Csatáry-Nagy Krisztina

VITÉZ LÁSZLÓ teleportáló paravánja

A Vitéz László és a Halál hét leckéje szakít a hagyományos utcai vásári paravánok világával. Grosschmid Erik tervezésében egy robusztus, kerekeken guruló, négyoldalú „monstrum” áll a színpadon, amelynek minden oldala más-mást rejt. Az egyik felén a klasszikus, vidám kép fogad, míg a túloldalon, a Halál oldalán ugyanaz a formavilág látható, csak egy picivel komorabb változatban. A produkció vizuálisan sokszínű, mivel a történet hét helyszínének háttereit és bábjaikat Grosschmid Erik koordinálásával hét tervező

álmodta meg teljes alkotói szabadságban. Az előadásban Vitéz László és a Halál élő szereplőként is megjelenik, ám amikor az őket alakító Hajdu Péter és Dömötör Anna Viktória belépnek a villogó lámpás, tükrös teleportkapun, a néző szeme láttára alakulnak át: a paraván mögött aprócska kesztyűsbábváltoztuk bukkan elő.

A paraván belseje is kész bravúr. A bábok és a kellékek helyét azonban nem a tervező, hanem maguk a játékosok találták ki a próbák során.

bábszínház | műhely → csokonai magazin

IGAZI MAXIMALISTA és elhivatott csapatjátékos

Hajdu Péterrel beszélgettünk

Amikor felmegy a színpadra, szeretné jól érezni magát és élvezni a játékot, ha pedig ez sikerül, az öröm a közönségre is átragad, vallja Hajdu Péter, aki húsz éve a Vojtina Bábszínház tagja.

Szerző: Papp Tímea

Előtte huszonhárom évet töltött a Csokonai Színházban, és bár az álláskeresőként ismerősként kopogtatott be, így is elbűvölte az az őszinte szeretet, elfogadás és bizalom, amellyel a Vojtinában fogadták.

A meglepetés folytatódott első előadásában, az *Álomjáró* testvérkében, amelyben párnákat kapott ember formájú bábok helyett. „Selyemből készültek, csúsztak, ráadásul korábbi munkáimhoz képest teljesen más kreativitást igényelt ez a feladat. De mindenki olyan barátsággal és jóindulattal állt hozzám, hogy az átsegített minden nehézségen.” Péter pedig hamar megtalálta a műfaj szépségét és végtelen lehetőségeit.

Sok emlékezetes szerepe közül „a legszebbet és a legszeretettebbet”, *A kis December királyt* említi. Felidézi a rendezőtől, Kuthy Ágnestől kapott mondatot: „Úgy fogalmazott, abban a pillanatban az országban csak velem tudja elképzelni az előadást. Ez hihetetlen önbizalmat adott.” Nem véletlen, hogy otthon őrizi az előadás legnagyobb bábját.

Péter párja, Hell Krisztina szintén a Vojtina bábművésze, így elkerülhetetlen, hogy otthon is sokat beszéljenek a munkáról. Ezekbe a beszélgetésekbe egyre gyakrabban becsatlakozik kisfiuk, Berci, akinek természetesen egyre komolyabb véleménye van a látot-

takról. Legutóbbi bemutatójában, a *Vitéz László és a Halál hét leckéjében* Péter a piros sapkás, palacsintasütős hős figuráját kelti életre a paraván mögött és előtt. Ugyan ismerte a darabot, mégis rettentően izgult. „Azt hiszem, az első pillanatban a figura ikonikussága ijesztett meg, hiszen egy új

„Mindenkinek olyan barátsággal és jóindulattal állt hozzám, hogy az átsegített minden nehézségen.”

Vitéz László-előadásra, pláne egy vadonatúj szövegből, a szakma felkapja a fejét. Kifejezetten szeretem a kesztyűs játékot, és volt már hasonló vásári előadásban részem, mert Szerencsés János olyan, mintha Vitéz László kistestvére lenne, mégsem éreztem magam igazi Vitéz László-játékosnak. Ezúttal is a rendező, Veres András bizalma segített, és az, hogy nem egyedül játszom, hanem Dömötör Anna Viktóriával, aki még egyetem hallgató, de komoly támaszt és segítséget jelent.”

Idővel pedig oldódtak a kétségek. „Andrásnak volt egy instrukciója, hogy az egyik jelenetben viselkedjek úgy, mint egy idős bonviván – idézi fel. – Meg is jegyeztem nevetve: én vagyok az, aki úgy lett Vitéz László, hogy abban a pillanatban ki is öregedett belőle!”

Fotó: Csatáry-Nagy Krisztina

Jókai Mór

A DEBRECENI LUNATIKUS

Jókai Mór születésének 200. évfordulója alkalmából, a Jókai 200 emlékév keretében

plakátterv: Kónya Ábel

vígjáték

Rendező: Fábián Péter

DEBRECENI PROGRAMOK

Applikáció

LETÖLTÖTTÉ MÁR?

↓ iOS App Store

↓ android Google Play

JÁTSSZÁK

Ráckevei Anna | Balázs-Bécsi Eszter | Berkó Boglárka | Edelényi Vivien | Horváth Julianna | Kiss Gergely Máté | Lehócz Zsuzsa | Nagyidai Gergő | Pálóczi Bence | Szép Evelin | Bakota Árpád | Dánielfy Zsolt | Csikos Sándor | Tokai Andrea | Papp István | Vranycz Artúr

Dramaturg: Kukk Zsófia | Díszlettervező: Szakács Ferenc | Jelmeztervező: Zatykó Bori | Zeneszerző: Vizeli Máté | Zenekarvezető és hegedűn közreműködik: Keller Dániel Máté | Zenészek: Jeremiás Ádám – hegedű, Török Péter / Bíró Attila – brácsa, Gyurkó Ádám – nagybőgő | Koreográfus: Katona Gábor

160 debreceni színház jubileumi évada

www.csokonaiszinhaz.hu

Ügyelő: Császár Mónika | Sűgő: Megyeri Mariann | Rendezőasszisztens: Ozoroczkai Erika

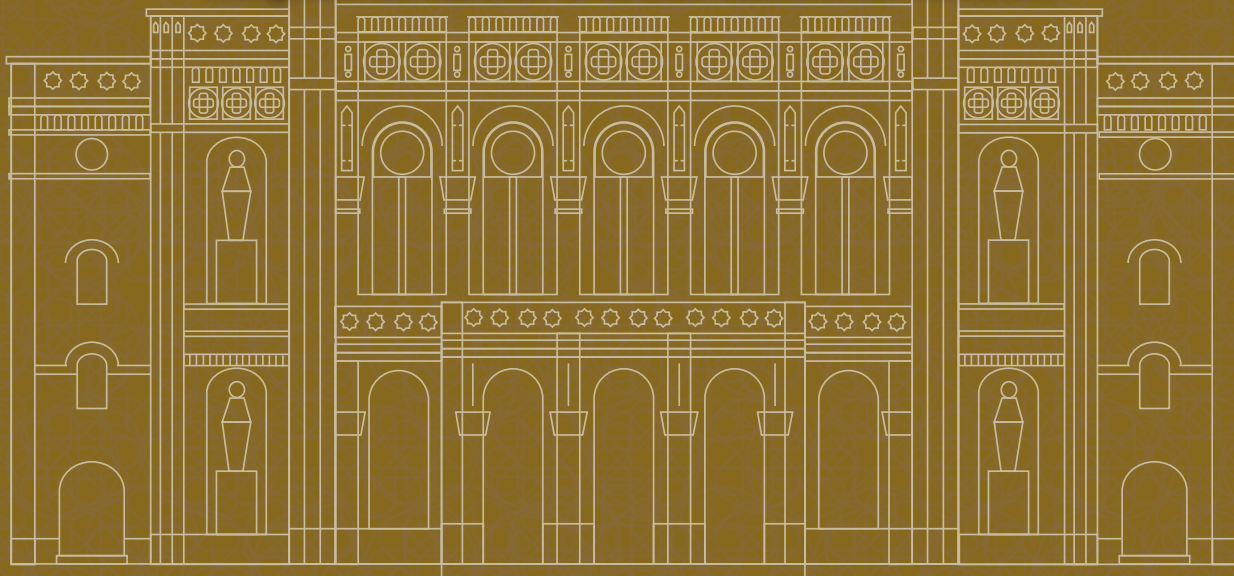

OSZT

Országos Színházi Találkozó
2026. JÚNIUS 15-21.
D E B R E C E N

A stafétabot új kezekbe került, 2026-ban a Csokonai Nemzeti Színház rendezheti meg az Országos Színházi Találkozót.

Hatalmas büszkeség számunkra,
hogy a 2025/26-os jubileumi évadunk részeként
elhozhatjuk a cívisvárosba az egyik legnívósabb
hazai színházi rendezvényt,
melynek korábban is lelkes résztvevői voltunk!

Részletes program hamarosan a www.csokonaiszinhaz.hu oldalon!

160

CSOKONAI
NEMZETI SZÍNHÁZ
DEBRECEN